

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 12 Απριλίου 2023
(OR. en)

8231/23

Διοργανικός φάκελος:
2023/0093 (COD)

COPEN 109
JAI 432
CODEC 589

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας: Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια

Ημερομηνία Παραλαβής: 5 Απριλίου 2023

Αποδέκτης: κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: COM(2023) 185 final

Θέμα: Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2023) 185 final.

συνημμ.: COM(2023) 185 final

Βρυξέλλες, 5.4.2023
COM(2023) 185 final

2023/0093 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών

{SWD(2023) 77 final} - {SWD(2023) 78 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Με την αύξηση του διασυνοριακού εγκλήματος, η ποινική δικαιοσύνη της ΕΕ αντιμετωπίζει ολοένα και πιο συχνά καταστάσεις στις οποίες περισσότερα κράτη μέλη έχουν δικαιοδοσία να ασκήσουν ποινική δίωξη για την ίδια υπόθεση. Για παράδειγμα, οι προπαρασκευαστικές πράξεις ενός εγκλήματος μπορεί να τελεστούν σε ένα κράτος μέλος, ενώ το ίδιο το έγκλημα μπορεί να διαπραχθεί σε άλλο κράτος μέλος· επίσης η σύλληψη των δραστών μπορεί να πραγματοποιηθεί σε τρίτο κράτος μέλος και τα προϊόντα του εγκλήματος να μεταφερθούν σε τέταρτο κράτος μέλος. Αυτό ισχύει ιδίως για τα εγκλήματα που διαπράττονται από εγκληματικές οργανώσεις, όπως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, η παράνομη διακίνηση μεταναστών, η εμπορία ανθρώπων, η διακίνηση πυροβόλων όπλων, το περιβαλλοντικό έγκλημα, το κυβερνοέγκλημα ή η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Οι περισσότερες από μία ποινικές διώξεις για τις ίδιες υποθέσεις δημιουργούν προκλήσεις όχι μόνον όσον αφορά τον συντονισμό και την αποτελεσματικότητα των ποινικών διώξεων, αλλά μπορούν επίσης να είναι επιζήμιες για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των ατόμων και μπορούν να οδηγήσουν σε αλληλεπικάλυψη δραστηριοτήτων. Οι κατηγορούμενοι, τα θύματα και οι μάρτυρες μπορεί να χρειαστεί να κληθούν σε ακροαματική διαδικασία σε περισσότερες από μία χώρες. Ειδικότερα, οι επαναλαμβανόμενες διαδικασίες συνεπάγονται πολλαπλασιασμό των περιορισμών στα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους, όπως στο δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας. Στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης είναι σκόπιμο να αποφεύγονται, όπου είναι δυνατόν, οι εν λόγω επιζήμιες συνέπειες και να διασφαλίζεται ότι η ποινική διαδικασία διεξάγεται στο πλέον κατάλληλο κράτος μέλος, για παράδειγμα στο κράτος στο οποίο έλαβε χώρα το μεγαλύτερο μέρος του εγκλήματος.

Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητοι κοινοί κανόνες για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών από ένα κράτος μέλος σε άλλο, προκειμένου να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά το διασυνοριακό έγκλημα και να διασφαλιστεί ότι το καταλληλότερο κράτος μέλος διερευνά ή διώκει το ποινικό αδίκημα. Αυτό το εργαλείο διασυνοριακής συνεργασίας θα προσδώσει προστιθέμενη αξία με τη βελτίωση της ορθής λειτουργίας του ευρωπαϊκού χώρου δικαιοσύνης. Ως εκ τούτου, θα συμβάλει στην αποτελεσματική και ορθή απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στα κράτη μέλη. Ειδικότερα, οι εν λόγω κοινοί κανόνες θα μπορούσαν να συμβάλουν στην αποφυγή περιττών παράλληλων διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και για το ίδιο πρόσωπο, οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του ποινικού δικαίου, η οποία κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να διωχθεί ή να τιμωρηθεί δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη (αρχή *ne bis in idem*). Θα μπορούσαν επίσης να μειώσουν τον αριθμό των πολλαπλών διαδικασιών για τα ίδια πραγματικά περιστατικά ή για το ίδιο πρόσωπο, οι οποίες διεξάγονται σε διαφορετικά κράτη μέλη. Είναι επίσης προς το συμφέρον της αποτελεσματικής ποινικής δικαιοσύνης να διασφαλίζεται ότι η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί να πραγματοποιηθεί όταν η παράδοση προσώπου για ποινική δίωξη βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (στο εξής: ΕΕΣ)¹ καθυστερεί ή απορρίπτεται για λόγους όπως ότι διεξάγεται παράλληλη διαδικασία για την ίδια αξιόποινη πράξη στο άλλο κράτος μέλος. Αυτό οφείλεται στο ότι η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας θα μπορούσε να καταστήσει δυνατό ο κατηγορούμενος που υπόκειται σε ποινική δίωξη να αποφεύγει την ατιμωρησία.

¹ Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

Ενώ η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί να είναι αναγκαία σε ορισμένες περιπτώσεις, τα υφιστάμενα μέτρα σε επίπεδο ΕΕ δεν ρυθμίζουν αυτήν τη μορφή συνεργασίας. Το 1990 υπογράφηκε συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών², αλλά δεν τέθηκε ποτέ σε ισχύ λόγω έλλειψης επικυρώσεων.

Τον Ιούλιο του 2009 η σουηδική προεδρία παρουσίασε πρωτοβουλία 16 κρατών μελών³ για την έκδοση απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών⁴. Ωστόσο, τα κράτη μέλη αποφάσισαν να διακόψουν τις διαπραγματεύσεις όταν άρχισε να ισχύει η Συνθήκη της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου 2009⁵.

Ελλείπει ειδικής νομικής πράξης της ΕΕ, επί του παρόντος τα κράτη μέλη διαβιβάζουν ποινικές δικογραφίες μεταξύ τους χρησιμοποιώντας διάφορα νομικά μέσα, χωρίς ενιαίο νομικό πλαίσιο σε ολόκληρη την ΕΕ. Το πιο ολοκληρωμένο διεθνές νομικό πλαίσιο για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών —η ευρωπαϊκή σύμβαση για τη διαβίβαση των ποινικών δικογραφιών, της 15ης Μαΐου 1972— έχει κυρωθεί και εφαρμοστεί μόνον από 13 κράτη μέλη. Τα περισσότερα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το άρθρο 21⁶ της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, της 20ής Απριλίου 1959⁷, ως μηχανισμό για να αιτηθούν την ποινική δίωξη υπόπτου σε άλλο συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης. Ωστόσο, γι' αυτήν τη μορφή συνεργασίας, η διαδικασία διαβίβασης σε μεγάλο βαθμό δεν ρυθμίζεται. Άλλες νομικές βάσεις συνεργασίας στον τομέα αυτόν είναι οι εθνικές νομοθεσίες, οι διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή η αρχή της αμοιβαιότητας.

Η ρουμανική προεδρία, στην έκθεσή της, του Μαΐου του 2019, σχετικά με τα επόμενα βήματα στον τομέα της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις⁸, , πρότεινε να διερευνηθεί περαιτέρω η ανάγκη για νομοθετική πρόταση σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών. Τον Δεκέμβριο του 2020 το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης⁹, κάλεσε την Επιτροπή να εξετάσει αν θα ήταν εφικτή μια πράξη της ΕΕ σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών και αν η πράξη αυτή θα προσέδιδε προστιθέμενη αξία. Η Eurojust και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο έχουν θέσει επίσης¹⁰ ορισμένα νομικά και πρακτικά ζητήματα που

² <https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=1990106&DocLanguage=en>

³ BE, BG, CZ, DK, EST, EL, ES, FR, LT, LV, HU, NL, RO, SI, SK και SE.

⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52009IG0912%2801%29#ntc3-C_2009219EN.01000701-E0003

⁵ Αυτό οφείλεται στην αλλαγή που επήλθε στη διαδικασία λήψης αποφάσεων με την προσδοκία που εξέφρασε η προεδρία του Συμβουλίου ότι θα κατατεθεί νέα πράξη δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας, έγγραφα του Συμβουλίου 16437/09 και 16826/2/09.

⁶ Ορισμένες φορές, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Μαΐου 2000.

⁷ <https://rm.coe.int/1680074cc8>

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9728-2019-INIT/el/pdf>.

⁹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02)).

¹⁰ Έκθεση της Eurojust σχετικά με τη διαβίβαση δικογραφιών στην ΕΕ η οποία δημοσιεύθηκε το 2023, «Έκθεση σχετικά με τις γραπτές συστάσεις της Eurojust για τη δικαιοδοσία» η οποία δημοσιεύθηκε το 2021, η «Έκθεση για τις υποθέσεις που διαχειρίζεται η Eurojust στον τομέα της πρόληψης και της επίλυσης των συγκρούσεων δικαιοδοσίας» η οποία δημοσιεύθηκε το 2018 και η «Έκθεση του στρατηγικού σεμιναρίου σχετικά με τις συγκρούσεις δικαιοδοσίας, τη διαβίβαση δικογραφιών και την αρχή ne bis in idem», το οποίο διοργανώθηκε από τη Eurojust το 2015. Συμπεράσματα της 52ης συνεδρίασης ολομέλειας του ΕΔΔ σχετικά με τον ρόλο του ΕΔΔ στην προώθηση της πρακτικής εφαρμογής των πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης της ΕΕ τα οποία δημοσιεύθηκαν το 2019.

αντιμετωπίζουν οι αρχές ελλείψει σαφών κοινών κανόνων και διαδικασιών, και έχουν ζητήσει την έκδοση πράξης της ΕΕ στον τομέα αυτόν.

Ελλείπει κοινού νομικού πλαισίου και λόγω διαφορών μεταξύ των εθνικών συστημάτων ποινικής δικαιοσύνης των κρατών μελών, δηλαδή σχετικά με το αν οι διωκτικές αρχές ενός κράτους μέλους έχουν τη δυνατότητα να απέχουν από την άσκηση ποινικής δίωξης ή αν έχουν καθήκον να διώκουν κάθε έγκλημα που εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους, οι διαβιβάσεις ποινικών δικογραφιών αντιμετωπίζουν διάφορα νομικά και πρακτικά ζητήματα. Η πρακτική πείρα δείχνει ότι η αποδοτικότητα της διαδικασίας διαβίβασης παρεμποδίζεται, ειδικότερα, από αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ των αρχών. Η αναποτελεσματική ποινική δίωξη έχει επίσης επισημανθεί ως πρόβλημα, καθώς οι διαβιβάσεις ποινικών δικογραφιών δεν πραγματοποιούνται πάντοτε όταν θα ήταν προς το συμφέρον της δικαιοσύνης, όπως σε υποθέσεις στις οποίες το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε σε ένα κράτος μέλος, αλλά τόσο το θύμα όσο και ο ύποπτος βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος. Επιπλέον, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ενδέχεται να μην έχει δικαιοδοσία να ασκήσει ποινική δίωξη σε μια υπόθεση, εάν δεν μπορούσε να διαπιστωθεί συνδετικό στοιχείο για τη δικαιοδοσία. Ειδικότερα, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η παράδοση προσώπου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης καθυστερεί ή απορρίπτεται, η έλλειψη δικαιοδοσίας για την ποινική δίωξη στην υπόθεση στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί ακόμα και να οδηγήσει σε ατιμωρησία. Τα προαναφερόμενα ζητήματα μπορεί να οδηγήσουν σε καθυστερήσεις στις ποινικές διαδικασίες λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών διαβίβασης, καθώς και σε μη αποδοτική χρήση των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων, όπως λόγω της παράλληλης διεξαγωγής διαδικασιών σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Επιπλέον, οι διαφορές μεταξύ των εθνικών συστημάτων σχετικά με το καθεστώς, τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των υπόπτων, των κατηγορουμένων και των θυμάτων σε περιπτώσεις διαβιβάσεων δικογραφιών μπορεί να οδηγήσουν σε ανασφάλεια δικαίου και ανεπαρκή προστασία των δικαιωμάτων των σχετικών προσώπων.

Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, η Επιτροπή αποφάσισε να προτείνει νέα πράξη για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών. Η πρωτοβουλία αυτή περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2022¹¹. Η πρόταση έχει τέσσερις στόχους, συγκεκριμένα:

- 1) τη βελτίωση της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης στην ΕΕ·
- 2) τη βελτίωση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων κατά τη διαδικασία διαβίβασης ποινικών δικογραφιών·
- 3) τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τις διαβιβάσεις ποινικών δικογραφιών· και
- 4) τη δυνατότητα διαβίβασης ποινικών δικογραφιών, όταν αυτή είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης αλλά δεν είναι επί του παρόντος δυνατή μεταξύ των κρατών μελών, και τη μείωση του φαινομένου της ατιμωρησίας.

• **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου¹² θεσπίζει διαδικασία για την ανταλλαγή πληροφοριών και για απευθείας διαβουλεύσεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών με σκοπό την επίτευξη αποτελεσματικής λύσης και την αποφυγή τυχόν αρνητικών συνεπειών που προκύπτουν από παράλληλες διαδικασίες. Ομοίως, άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ που

¹¹ https://commission.europa.eu/system/files/2023-01/cwp2022_en.pdf

¹² Απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις.

αφορούν ποινικές υποθέσεις, ιδίως για συγκεκριμένες μορφές εγκληματικότητας, όπως η καταπολέμηση της τρομοκρατίας [οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου] και το οργανωμένο έγκλημα (απόφαση-πλαίσιο 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου), καθορίζουν τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη συγκέντρωση των διαδικασιών σε ένα μόνο κράτος μέλος, όταν περισσότερα του ενός κράτη μέλη μπορούν να ασκήσουν νομίμως ποινική δίωξη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Ωστόσο, οι εν λόγω νομικές πράξεις δεν ρυθμίζουν τη διαδικασία διαβίβασης ποινικών δικογραφιών, η οποία μπορεί να αποτελέσει αναγκαία λύση σε αυτές τις περιπτώσεις.

Ειδικότερα, η Eurojust διαδραματίζει καίριο ρόλο στη διευκόλυνση των προκαταρκτικών επαφών και διαβουλεύσεων και στην επίλυση ζητημάτων δικαιοδοσίας. Η Eurojust μπορεί να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές των σχετικών κρατών μελών να δεχθούν ότι ένα από αυτά μπορεί να είναι καταλληλότερο για τη διεξαγωγή έρευνας ή την ποινική δίωξη συγκεκριμένων αδικημάτων. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές υποχρεούνται επίσης να ενημερώνουν τη Eurojust για υποθέσεις στις οποίες έχουν ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψουν συγκρούσεις δικαιοδοσίας. Οι στόχοι της παρούσας πρότασης συνάδουν με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727 σχετικά με τη Eurojust¹³. Επιπλέον, η Eurojust έχει δημοσιεύσει κατευθυντήριες γραμμές με τίτλο «Ποια δικαιοδοσία θα πρέπει να ασκήσει ποινική δίωξη;»¹⁴. Προτείνοντας παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε υποθέσεις που υπάγονται στη δικαιοδοσία περισσότερων χωρών, οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές βοήθησαν τις αρμόδιες εθνικές αρχές να προσδιορίσουν τη δικαιοδοσία που είναι η πλέον κατάλληλη για την άσκηση ποινικής δίωξης σε διασυνοριακές υποθέσεις.

Οι πράξεις της ΕΕ για τη διασυνοριακή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις καλύπτουν την αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων και διαταγών σχετικά με: i) την εκτέλεση ποινών¹⁵, ii) την παράδοση προσώπων βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης· iii) τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων μέσω ευρωπαϊκής εντολής έρευνας¹⁶, καθώς και τις διαδικασίες αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, ιδίως τις αυθόρμητες ανταλλαγές πληροφοριών¹⁷ και τη διεξαγωγή ποινικών ερευνών μέσω κοινής ομάδας έρευνας¹⁸. Η θέσπιση κοινών κανόνων για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών θα συμπληρώσει τη νομοθεσία της ΕΕ για τη διασυνοριακή δικαστική συνεργασία, ειδικότερα επιδιώκοντας την αποφυγή του κινδύνου ατιμωρησίας σε περίπτωση άρνησης παράδοσης προσώπου που έχει τεθεί υπό κράτηση δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης προκειμένου να ασκηθεί

¹³ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 138).

¹⁴ https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust_jurisdiction_guidelines_2016_en.pdf

¹⁵ Όπως η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

¹⁶ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις.

¹⁷ Σύμβαση που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

¹⁸ Με βάση την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας, ή τη Σύμβαση που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ποινική δίωξη. Αιτήματα βάσει του παρόντος προτεινόμενου κανονισμού μπορούν να υποβάλλονται για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα. Ως εκ τούτου, η διαβίβαση ποινικών δικογραφιών μπορεί να αποτελέσει χρήσιμη εναλλακτική λύση αντί της έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εάν αυτό αποδεικνύεται δυσανάλογο ή αδύνατο, για παράδειγμα επειδή δεν πληρούνται τα κατώτατα όρια ποινής. Εάν, μετά την έγκριση του προτεινόμενου νομικού πλαισίου, οι αρχές επιλέγουν ολοένα και περισσότερο τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, η χρήση των διαδικασιών του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα μπορούσε να μειωθεί. Ομοίως, θα μπορούσε να οδηγήσει σε μείωση της χρήσης του ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης¹⁹, το οποίο επιτρέπει στον ύποπτο να υπόκειται σε μέτρο επιτήρησης στο κράτος μέλος καταγωγής του έως ότου διεξαχθεί η δίκη σε άλλο κράτος μέλος, αντί να τεθεί υπό προσωρινή κράτηση.

Η πρόταση βασίζεται στους υφιστάμενους ελάχιστους κανόνες της ΕΕ σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων στην ποινική διαδικασία, οι οποίοι εγκρίθηκαν με σκοπό να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη των κρατών μελών στα αντίστοιχα συστήματα ποινικής δικαιοσύνης και, ως εκ τούτου, να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις: στις έξι οδηγίες για τα δικονομικά δικαιώματα 2010/64/ΕΕ²⁰, 2012/13/ΕΕ²¹, 2013/48/ΕΕ²², (ΕΕ) 2016/343²³, (ΕΕ) 2016/800²⁴ και (ΕΕ) 2016/1919²⁵, καθώς και στην οδηγία για τα δικαιώματα των θυμάτων 2012/29/ΕΕ²⁶.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Το Πρόγραμμα της Χάγης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση²⁷ καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν τις δυνατότητες

¹⁹ Απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΕΕ L 294 της 11.11.2009, σ. 20).

²⁰ Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1).

²¹ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1).

²² Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1).

²³ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 65 της 11.3.2016, σ. 1).

²⁴ Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1).

²⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορούμενους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ. 1).

²⁶ Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57).

²⁷ ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

ανάληψης της δίκης σε διασυνοριακές πολυμερείς υποθέσεις από ένα κράτος μέλος, με σκοπό τη βελτίωση της αποδοτικότητας των ποινικών διώξεων με ταυτόχρονη κατοχύρωση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

Το πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων²⁸ καλεί για μια πράξη που να προβλέπει δυνατότητα διαβίβασης των ποινικών δικογραφιών σε άλλα κράτη μέλη.

Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2020 με τίτλο «Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και οι διαδικασίες έκδοσης — τρέχουσες προκλήσεις και μελλοντική πορεία» η Επιτροπή καλείται να εξετάσει το ενδεχόμενο κατάρτισης νομοθετικής πρότασης.

Η πρόταση αποτελεί μέρος της στρατηγικής της ΕΕ για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος 2021-2025²⁹.

Η κατάρτιση των επαγγελματιών του τομέα απονομής δικαιοσύνης σχετικά με το δίκαιο της ΕΕ αποτελεί ουσιώδες εργαλείο για τη διασφάλιση της ορθής και αποδοτικής εφαρμογής της. Για την προετοιμασία των επαγγελματιών του τομέα απονομής δικαιοσύνης, την προσαρμογή τους στις προκλήσεις του 21ου αιώνα και τη συνεχή ενημέρωσή τους σχετικά με τις εξελίξεις στο δίκαιο της ΕΕ, η Επιτροπή ενέκρινε στρατηγική για την ευρωπαϊκή δικαστική κατάρτιση 2021-2024³⁰. Στόχος της στρατηγικής είναι να διασφαλιστεί ότι οι επαγγελματίες του τομέα απονομής δικαιοσύνης λαμβάνουν κατάρτιση σχετικά με τις εξελίξεις του δικαίου της ΕΕ. Σύμφωνα με την εν λόγω στρατηγική, θα πρέπει να οργανωθεί κατάρτιση όλων των επαγγελματιών του τομέα απονομής δικαιοσύνης αμέσως μετά την έγκριση της παρούσας πρότασης, ώστε να διασφαλιστεί η ορθή και απρόσκοπτη εφαρμογή και χρήση νέων ψηφιακών εργαλείων.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η νομική βάση της δράσης της ΕΕ είναι το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχεία β) και δ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ). Το άρθρο αυτό καθορίζει την αρμοδιότητα της ΕΕ να θεσπίζει μέτρα που διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ δικαστικών ή ισοδύναμων αρχών των κρατών μελών σε ποινικές διαδικασίες και προλαμβάνουν και επιλύουν συγκρούσεις δικαιοδοσίας μεταξύ των κρατών μελών.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 έως 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση της Ιρλανδίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία μπορεί να γνωστοποιήσει γραπτώς στον πρόεδρο του Συμβουλίου ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στη θέσπιση και εφαρμογή οποιωνδήποτε τέτοιων προτεινόμενων μέτρων, κατόπιν δε τούτου δικαιούται να το πράξει. Η

²⁸ ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 10.

²⁹ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος 2021-2025 [COM(2021) 170 final].

³⁰ COM(2020) 713 final.

γνωστοποίηση πρέπει να υποβληθεί εντός 3 μηνών από την υποβολή στο Συμβούλιο πρότασης ή πρωτοβουλίας βάσει του μέρους 3 τίτλος V της ΣΛΕΕ.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ι) της ΣΛΕΕ, η θέσπιση μέτρων στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης αποτελεί αντικείμενο συντρέχουσας αρμοδιότητας της Ένωσης και των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη μπορούν να ενεργούν μόνο τους για τη ρύθμιση της διαβίβασης ποινικών δικογραφιών.

Ωστόσο, ένα νομικό πλαίσιο για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς και με τον βέλτιστο τρόπο από τα κράτη μέλη όταν ενεργούν μεμονωμένα, δεδομένου ότι πρόκειται για διασυνοριακό ζήτημα. Αυτό αποδεικνύεται από το τρέχον κατακερματισμένο νομικό πλαίσιο, το οποίο παρουσιάζει νομικά και πρακτικά προβλήματα. Τα προβλήματα επίσης δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με διμερείς συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών, αφού σε τελική ανάλυση θα απαιτούνταν τέτοιου είδους διμερείς συμφωνίες μεταξύ όλων των κρατών μελών.

Οι απαντήσεις στο κοινό και οι στοχευμένες διαβουλεύσεις επιβεβαιώνουν ότι η δράση της ΕΕ στον τομέα αυτόν είναι πιθανό να αποφέρει καλύτερα αποτελέσματα από τη δράση των κρατών μελών.

Τόσο το Συμβούλιο όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν αναγνωρίσει ότι οι προκλήσεις αυτές απαιτούν την ανάληψη δράσης πέραν του εθνικού επιπέδου. Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου, του Δεκεμβρίου του 2020³¹, η Επιτροπή κλήθηκε να εξετάσει νέα πρόταση, ενώ με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Δεκεμβρίου του 2021³², η Επιτροπή κλήθηκε επίσης να υποβάλει νομοθετική πρόταση.

Δεδομένης της διασυνοριακής πτυχής των προβλημάτων που περιγράφονται ανωτέρω, η πρόταση πρέπει να εγκριθεί σε επίπεδο ΕΕ προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση θεσπίζει κανόνες βάσει των οποίων αρμόδια αρχή στην ΕΕ μπορεί να ζητήσει να αναλάβει ποινική διαδικασία, εάν αυτό θα βελτιώνει την αποδοτική και ορθή απονομή της δικαιοσύνης και υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται τα καθορισμένα κριτήρια. Σε ολόκληρο το προτεινόμενο κείμενο, οι επιλογές που επιλέγονται είναι οι λιγότερο παρεμβατικές για τα εθνικά συστήματα ποινικής δικαιοσύνης των κρατών μελών, λαμβανομένου ειδικότερα υπόψη ότι σε ορισμένα νομικά συστήματα η ποινική δίωξη είναι υποχρεωτική (αρχή της νομιμότητας) και σε άλλα ο εισαγγελέας έχει τη διακριτική ευχέρεια να μην ασκήσει ποινική δίωξη όταν δεν είναι προς το δημόσιο συμφέρον (αρχή της σκοπιμότητας).

Η πρόταση περιορίζεται στα αιτήματα που υποβάλλονται στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Αιτήματα μπορούν να υποβάλλονται για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη και, ως εκ τούτου, η διαβίβαση ποινικών δικογραφιών θα συμπλήρωνε το σύστημα παράδοσης ατόμων στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και μπορεί να αποτελέσει χρήσιμη εναλλακτική λύση αντί της έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εάν αυτό αποδεικνύεται δυσανάλογο ή αδύνατο, για παράδειγμα επειδή δεν πληρούνται τα κατώτατα όρια ποινής. Η πρόταση παρέχει επίσης στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα επαρκή διακριτική

³¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02)).

³² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0501_EL.html.

ευχέρεια να απορρίψει το αίτημα, ιδίως εάν θεωρεί ότι η διαβίβαση δεν είναι προς το συμφέρον της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Επιπλέον, δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να ασκήσει ποινική δίωξη για ποινικό αδίκημα.

Θεσπίζει κανόνα σύμφωνα με τον οποίο τα αποδεικτικά στοιχεία που διαβιβάζονται από το αιτούν κράτος δεν πρέπει να αποκλείονται από την ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τον λόγο και μόνον ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώθηκαν σε άλλο κράτος μέλος, αλλά η εξουσία του δικάζοντος δικαστηρίου να αξιολογεί ελεύθερα τα αποδεικτικά στοιχεία δεν θίγεται από τον παρόντα κανονισμό. Για τον σκοπό αυτόν, η πρόταση ακολουθεί κανόνες που έχουν ήδη θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου³³.

Ο παρών κανονισμός προβλέπει δικαιοδοσία σε συγκεκριμένες υποθέσεις προκειμένου να διασφαλίζεται ότι, για τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να ασκεί δικαιοδοσία για τις αξιόποινες πράξεις στις οποίες εφαρμόζεται το δίκαιο του αιτούντος κράτους. Η δικαιοδοσία αυτή μπορεί να ασκηθεί μόνο κατόπιν αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, όταν αυτό απαιτείται για λόγους αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

Ως εκ τούτου, η πρόταση δεν υπερβαίνει το ελάχιστο απαιτούμενο για την επίτευξη του δεδηλωμένου στόχου σε επίπεδο ΕΕ και ό, τι είναι αναγκαίο για τον σκοπό αυτόν.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Καθώς η πρόταση αφορά διασυνοριακές διαδικασίες, στις οποίες απαιτούνται ομοιόμορφοι κανόνες, η Επιτροπή προτείνει κανονισμό ως νομική πράξη. Ο κανονισμός ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη και είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του. Ως εκ τούτου, εγγυάται ότι όλα τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους κανόνες με τον ίδιο τρόπο και ότι οι κανόνες τίθενται σε ισχύ ταυτόχρονα. Διασφαλίζει την ασφάλεια δικαίου με την αποφυγή διαφορετικών ερμηνειών μεταξύ των κρατών μελών, αποτρέποντας έτσι τον νομικό κατακερματισμό και άλλα ζητήματα που επηρεάζουν επί του παρόντος τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Κατά την κατάρτιση της πρότασης, η Επιτροπή διεξήγαγε εκτενείς διαβουλεύσεις το 2021 και το 2022. Οι διαβουλεύσεις αφορούσαν ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων μερών που εκπροσωπούσαν πολίτες, δημόσιες αρχές, την ακαδημαϊκή κοινότητα και άλλες σχετικές ομάδες συμφερόντων. Οι διαβουλεύσεις αποτελούνταν από i) παρατηρήσεις του κοινού που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρόσκλησης υποβολής στοιχείων· ii) μια ανοικτή δημόσια διαβούλευση· iii) στοχευμένες διαβουλεύσεις με τις αρχές των κρατών μελών, τη Eurojust, το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, την Ευρωπόλ, τον Οργανισμό

³³ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).

Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· iv) συνάντηση με εμπειρογνώμονες των αρχών των κρατών μελών και v) συνεδρίαση με την ομάδα εμπειρογνώμωνων της Επιτροπής για το ποινικό δίκαιο.

Γενικά, υπάρχει ευρεία συναίνεση ότι η ΕΕ θα πρέπει να αντιμετωπίσει τα τρέχοντα προβλήματα όσον αφορά τις διαβιβάσεις ποινικών δικογραφιών με την έκδοση νέας νομοθετικής πράξης. Έχει επισημανθεί επανειλημμένα ότι απαιτείται αποδοτικότερη διασυνοριακή διαδικασία και ότι οι αρχές αντιμετωπίζουν μια σειρά από ζητήματα στην τρέχουσα νομική δομή, τα οποία απορρέουν από την έλλειψη σαφών κοινών διαδικασιών, όπως η έλλειψη επικοινωνίας, οι αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στις διαδικασίες διαβίβασης, το υψηλό κόστος της μετάφρασης εγγράφων και τα αδικαιολόγητα αιτήματα διαβίβασης.

Οι παρατηρήσεις που λήφθηκαν συνέβαλαν στην κατάρτιση της πρότασης και του συνοδευτικού εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής. Λεπτομερής σύνοψη των αποτελεσμάτων των διαβουλεύσεων της Επιτροπής περιλαμβάνεται στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Εκτός από τις προαναφερθείσες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή συγκέντρωσε και χρησιμοποίησε εμπειρογνωσία από άλλες πηγές.

Ειδικότερα, η πρόταση βασίζεται στις εκθέσεις της Eurojust και του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου³⁴.

Η πρόταση λαμβάνει επίσης υπόψη τα αποτελέσματα ερευνητικού έργου σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών στην ΕΕ³⁵, το οποίο συγχρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το πρόγραμμα «Δικαιοσύνη».

- **Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής**

Η πρόταση συνοδεύεται από έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής³⁶, το οποίο περιέχει λεπτομερή περιγραφή του προβλήματος και καθορίζει τους στόχους της πρότασης. Αναλύει επίσης την προτεινόμενη λύση όσον αφορά την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τα θεμελιώδη δικαιώματα και τη συνοχή της με άλλα μέσα διασυνοριακής δικαστικής συνεργασίας της ΕΕ.

Δεν διενεργήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων για την παρούσα πρωτοβουλία, κυρίως λόγω της έλλειψης ρεαλιστικών επιλογών και των περιορισμένων επιπτώσεων για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις³⁷. Συνολικά, το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η πρόταση αναμένεται να αυξήσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα της διαβίβασης ποινικών δικογραφιών με διάφορους τρόπους, καθώς: i) θα ενισχύσει την ασφάλεια μέσω της ικανότητας έρευνας, ποινικής δίωξης και επιβολής ποινών για εγκλήματα· ii) θα μειώσει τις καθυστερήσεις στη διαδικασία διαβίβασης· iii) θα καταστήσει δυνατή τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών στις περιπτώσεις που επί του παρόντος δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα· και iv) θα αυξήσει την ασφάλεια δικαίου.

Με τη θέσπιση πλήρους διαδικασίας για την υποβολή αιτήματος και την έκδοση απόφασης σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών με κοινό κατάλογο κριτηρίων, εξαντλητικό

³⁴ Ο.π. στο 11

³⁵ <https://www.eur.nl/en/esl/research/our-research/eu-and-nwo-funded-research-projects/transfer-criminal-proceedings>.

³⁶ SWD(2023) 77

³⁷ Όπως εξηγείται περαιτέρω στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής.

κατάλογο των λόγων άρνησης και σαφείς υποχρεώσεις απάντησης, η πρόταση αναμένεται να αυξήσει τον αριθμό των ποινικών δικογραφιών που διαβιβάζονται επιτυχώς. Το ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο θα παράσχει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και θα μειώσει το επίπεδο κατακερματισμού.

Ο αντίκτυπος για τους πολίτες αναμένεται να είναι θετικός. Στην περίπτωση των μερών σε ποινική διαδικασία, τόσο των υπόπτων όσο και των θυμάτων, το κοινό νομικό πλαίσιο θα συμβάλει στη διασφάλιση της εγγύτητας της διαδικασίας, η οποία θα διεξαχθεί στο κράτος μέλος ιθαγένειας/διαμονής τους, εάν αυτό είναι δυνατό. Παρότι αυτό δεν θα ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις, καθώς θα εξαρτάται από τις περιστάσεις κάθε υπόθεσης (π.χ. περισσότεροι από έναν ύποπτοι ή περισσότερα από ένα θύματα από διαφορετικά κράτη μέλη), αναμένεται συνολικά θετικός αντίκτυπος γι' αυτούς.

Η δημιουργία του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ αναμένεται να καταστήσει την επικοινωνία μεταξύ των αρχών πιο αποδοτική και αποτελεσματική. Η επικοινωνία μέσω αυτού του ηλεκτρονικού εργαλείου αποσκοπεί στην εξοικονόμηση χρόνου και κόστους για τις αρχές. Το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ θα καταστήσει δυνατή την επιτάχυνση της ροής πληροφοριών μεταξύ των χρηστών της, θα αυξήσει την ασφάλεια των ανταλλασσόμενων δεδομένων και θα ενισχύσει τη διαφάνεια. Η χρήση του ψηφιακού διαύλου αναμένεται επίσης να έχει θετικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο, λόγω της χρήσης λιγότερου χαρτιού και ταχυδρομικών αποστολών. Επιπλέον, αναμένεται θετικός αντίκτυπος στην απλούστευση και στον διοικητικό φόρτο.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Οι παράλληλες διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη σε διαφορετικά κράτη μέλη για το ίδιο έγκλημα δεν είναι μόνο δύσκολο να συντονιστούν και να διωχθούν αποτελεσματικά, αλλά δημιουργούν επίσης δυσανάλογες επιβαρύνσεις για τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, τα οποία υπόκεινται σε αλληλεπικάλυψη διαδικασιών και αντιμετωπίζουν πολλαπλούς περιορισμούς στα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους λόγω διαφορετικών ενταλμάτων σύλληψης, ερευνών και ανακρίσεων που διεξάγονται σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Θέτουν επίσης τον κίνδυνο παραβίασης της θεμελιώδους αρχής του ποινικού δικαίου σύμφωνα με την οποία ένα πρόσωπο δεν μπορεί να διωχθεί και να τιμωρηθεί δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη. Με τη διευκόλυνση της διαβίβασης ποινικών δικογραφιών μεταξύ των κρατών μελών, η πρόταση αποσκοπεί στην πρόληψη τέτοιων παραβιάσεων και στη διασφάλιση της συγκέντρωσης της διαδικασίας στο κράτος μέλος που είναι το πλέον κατάλληλο για την άσκηση ποινικής δίωξης. Ο αυξανόμενος αριθμός αιτήσεων έκδοσης προδικαστικής απόφασης στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τα τελευταία έτη, με τις οποίες ζητούνται διευκρινίσεις σχετικά με την ερμηνεία της αρχής *ne bis in idem* βάσει του δικαίου της ΕΕ, αποδεικνύει ότι παράλληλες διαδικασίες, οι οποίες ενδέχεται να οδηγήσουν σε παραβιάσεις της αρχής αυτής, είναι πιθανό να διενεργηθούν στην πράξη και συχνά είναι δύσκολο να εντοπιστούν και να επιλυθούν. Αυτό αντικατοπτρίζεται επίσης στις υποθέσεις της Eurojust³⁸, στις οποίες παρατηρείται ότι πολύ συχνά, όταν οι εθνικές αρχές λαμβάνουν γνώση της ύπαρξης παράλληλων διαδικασιών με τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά του ίδιου προσώπου σε άλλο κράτος μέλος, η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας αποτελεί τη βασική λύση για την αποφυγή παραβιάσεων της αρχής *ne bis in idem* και για τη συμμόρφωση με το άρθρο 50 του Χάρτη και με το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν.

38

<https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust-report-on-the-transfer-of-proceedings-in-the-eu.pdf>.

Η πρόταση περιλαμβάνει ορισμένες εγγυήσεις για τη διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσώπων που εμπλέκονται στη διαδικασία διαβίβασης. Η παρέμβαση δικαστικής αρχής όταν ζητείται η διαβίβαση τόσο στο αιτούν κράτος όσο και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα διασφαλίζει ότι έχει ελεγχθεί η νομιμότητα του μέτρου και ότι το αίτημα δεν θίγει αδικαιολόγητα τα θεμελιώδη δικαιώματα. Η αιτούσα αρχή οφείλει να διασφαλίζει στη συγκεκριμένη περίπτωση ότι πληρούνται τα κριτήρια για τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας. Επιπλέον, πρέπει να ζητείται η γνώμη του υπόπτου ή κατηγορουμένου, καθώς και των θυμάτων που διαμένουν στο αιτούν κράτος, σχετικά με τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση, και πρέπει να τους παρέχεται η δυνατότητα να εκφράσουν τη γνώμη τους σε γλώσσα που κατανοούν. Οι ύποπτοι και οι κατηγορούμενοι, καθώς και τα θύματα που διαμένουν στο αιτούν κράτος, ενημερώνονται για την απόφαση αποδοχής ή άρνησης της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας, καθώς και για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα για την προσβολή της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης. Εξαιρέσεις μπορεί να ισχύουν τόσο για την υποχρέωση διαβούλευσης όσο και για την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκδοθείσα απόφαση, όταν αυτό ενδέχεται να θίξει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας. Η πρόταση προβλέπει συγκεκριμένα το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής για τους υπόπτους, τους κατηγορουμένους και τα θύματα κατά της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας. Ο έλεγχος από δικαστική αρχή χρησιμεύει ως πρόσθετη εγγύηση σ' αυτήν την περίπτωση. Υπάρχουν επίσης λόγοι άρνησης που βασίζονται στη μη τήρηση της αρχής *ne bis in idem*, καθώς και στις ασυλίες και στα προνόμια. Επιπλέον, ως γενική εγγύηση, η πρόταση αναφέρει ρητά ότι οι διατάξεις της δεν θα πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των νομικών αρχών που κατοχυρώνονται με το άρθρο 6 της ΣΕΕ.

Τέλος, δεδομένου ότι η πρόταση ρυθμίζει τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, όλες οι δικονομικές εγγυήσεις του ποινικού δικαίου ισχύουν για τις εν λόγω ποινικές διαδικασίες. Σε αυτές περιλαμβάνονται ιδίως το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και τα δικαιώματα υπεράσπισης, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη. Περιλαμβάνεται επίσης η σχετική νομοθεσία σε επίπεδο ΕΕ σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων και των κατηγορουμένων σε ποινικές διαδικασίες, και συγκεκριμένα οι οδηγίες 2010/64/ΕΕ, 2012/13/ΕΕ, 2013/48/ΕΕ, (ΕΕ) 2016/343, (ΕΕ) 2016/800 και (ΕΕ) 2016/1919. Με τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων προστασίας στις ποινικές διαδικασίες σε ολόκληρη την ΕΕ, οι εν λόγω οδηγίες οδηγούν στην τόνωση της εμπιστοσύνης στα συστήματα ποινικής δικαιοσύνης όλων των κρατών μελών και, κατ' επέκταση, στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της δικαστικής συνεργασίας, σε κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Τα κράτη μέλη ενδέχεται να επιβαρυνθούν με εφάπαξ δαπάνες για την προσαρμογή στους νέους κανόνες του κανονισμού, ιδίως δαπάνες που προκύπτουν από την ανάγκη κατάρτισης των δικαστών, των εισαγγελέων και άλλων αρμόδιων αρχών σχετικά με τους νέους κανόνες. Τα κύρια επαναλαμβανόμενα έξοδα αναμένεται να είναι τα έξοδα μετάφρασης των εγγράφων της δικογραφίας. Ωστόσο τα εν λόγω έξοδα αναμένεται να αντισταθμιστούν ως έναν βαθμό από την αύξηση της αποδοτικότητας και την εξοικονόμηση κόστους που θα επιφέρει ο κανονισμός.

Οι διατάξεις της πρότασης σχετικά με την ηλεκτρονική επικοινωνία μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) .../... [κανονισμός για την

ψηφιοποίηση]³⁹ θα έχουν επίσης αντίκτυπο στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Τα έξοδα αυτά, τα οποία θα καλυφθούν από τον προϋπολογισμό του προγράμματος «Δικαιοσύνη», θα είναι ήσσονος σημασίας, διότι το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ δεν θα χρειαστεί να αναπτυχθεί από το μηδέν, αλλά θα αναπτυχθεί για πολλά εργαλεία της ΕΕ για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στο πλαίσιο του [κανονισμού για την ψηφιοποίηση], ενώ απαιτούνται μικρές μόνο προσαρμογές για τη διαδικασία που προτείνεται με την παρούσα πρόταση.

Τα κράτη μέλη θα επιβαρυνθούν επίσης με ορισμένες δαπάνες για την εγκατάσταση και τη συντήρηση των σημείων πρόσβασης του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ που βρίσκονται στην επικράτειά τους και για την προσαρμογή των εθνικών τους συστημάτων ΤΠ ώστε να καταστούν διαλειτουργικά με τα σημεία πρόσβασης. Ωστόσο, όπως επισημαίνεται, το μεγαλύτερο μέρος αυτών των χρηματοοικονομικών επενδύσεων θα έχει ήδη πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της ψηφιοποίησης άλλων πράξεων της ΕΕ για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα μπορούν να υποβάλουν αιτήσεις για επιχορηγήσεις για τη χρηματοδότηση αυτών των δαπανών στο πλαίσιο των σχετικών χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ, ειδικότερα των κονδυλίων για την πολιτική συνοχής και του προγράμματος «Δικαιοσύνη».

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Ο κανονισμός ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη, χωρίς να χρειάζεται προηγουμένως να μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο. Στην πρόταση προβλέπονται κατάλληλες υποχρεώσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων.

Η Επιτροπή θα διοργανώσει συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων των κρατών μελών για να συζητηθούν τα προβλήματα που προκύπτουν από τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών. Η Eurojust και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο θα διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία διαβίβασης. Τα φόρουμ αυτά, καθώς και άλλα επαγγελματικά δίκτυα, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συγκέντρωση παρατηρήσεων από επαγγελματίες (δημόσιες αρχές των κρατών μελών) σχετικά με εμπειρίες και προβλήματα όσον αφορά την πρακτική εφαρμογή του κανονισμού.

Η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός 5 ετών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού. Η έκθεση θα βασίζεται, μεταξύ άλλων πηγών, στα στοιχεία των αρχών των κρατών μελών και άλλων σχετικών ενδιαφερόμενων μερών.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Η πρόταση απαρτίζεται από πέντε κεφάλαια: i) γενικές διατάξεις· ii) διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας· iii) αποτελέσματα της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας· iv) μέσα επικοινωνίας· και v) τελικές διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I: Γενικές διατάξεις

³⁹ Πρόταση κανονισμού (ΕΕ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ψηφιοποίηση της δικαστικής συνεργασίας και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε διασυνοριακές αστικές, εμπορικές και ποινικές υποθέσεις και για την τροποποίηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας [COM(2021) 759].

Το άρθρο 1 προβλέπει το αντικείμενο της πρότασης. Η πρόταση θεσπίζει κανόνες βάσει των οποίων ένα κράτος μέλος μπορεί να αναλάβει ποινική διαδικασία κατόπιν αιτήματος άλλου κράτους μέλους. Η πρόταση εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις διαβίβασης ποινικών δικογραφιών στην ΕΕ από τη στιγμή που ένα πρόσωπο έχει ταυτοποιηθεί ως ύποπτος.

Το άρθρο 2 ορίζει, για τους σκοπούς της πρότασης, τους όρους «αιτούν κράτος», «κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα», «αιτούσα αρχή», «αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα», «αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ» και «θύμα».

Ο ορισμός της «αιτούσας αρχής» και της «αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα» πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με το άρθρο 30, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή την αρμόδια αιτούσα αρχή και την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

Το άρθρο 3 προβλέπει δικαιοδοσία σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί να δεχθεί τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας μόνον εφόσον έχει δικαιοδοσία να ασκήσει ποινική δίωξη για το ποινικό αδίκημα. Προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας για τις διαβιβάσεις, η διάταξη αυτή προβλέπει συνεπώς ότι, στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο εν λόγω άρθρο, προβλέπεται δικαιοδοσία του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σε υποθέσεις στις οποίες διαφορετικά δεν θα είχε δικαιοδοσία. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να έχει δικαιοδοσία να δικάζει τα ποινικά αδικήματα για τα οποία ζητείται η διαβίβαση, όταν το εν λόγω κράτος μέλος θεωρείται το πλέον κατάλληλο να ασκήσει ποινική δίωξη. Η δικαιοδοσία αυτή μπορεί να ασκηθεί μόνο κατόπιν αιτήματος διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας από άλλο κράτος μέλος το οποίο έχει την αρχική δικαιοδοσία για την ποινική δίωξη της αξιόποινης πράξης.

Σκοπός του άρθρου 4 είναι να παράσχει νομική βάση για τις αρχές του αιτούντος κράτους που έχουν αρχική δικαιοδοσία να κινήσουν ποινική διαδικασία με σκοπό να παραιτηθούν από την ποινική δίωξη, να αναστείλουν ή να παύσουν την ποινική διαδικασία υπέρ κράτους μέλους που έχει προσδιοριστεί ότι είναι πλέον κατάλληλο να ασκήσει ποινική δίωξη. Η διάταξη έχει σχεδιαστεί ώστε τα κράτη μέλη που διαθέτουν νομικά συστήματα βασιζόμενα στην αρχή της νομιμότητας των διώξεων να μπορούν να κάνουν χρήση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Το παρόν κεφάλαιο προβλέπει τα κριτήρια και τη διαδικασία για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, καθώς και τη διαδικασία για την έκδοση απόφασης σχετικά με τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας. Οι εν λόγω κοινοί κανόνες αποσκοπούν στην αποτροπή της διεξαγωγής περιττών παράλληλων ποινικών διαδικασιών για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και για το ίδιο πρόσωπο σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, καθώς και στη μείωση του αριθμού των πολλαπλών διαδικασιών και στην αποφυγή της ατιμωρησίας σε περίπτωση άρνησης παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Το άρθρο 5 καθορίζει τα κριτήρια για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας.

Ο παρών κανονισμός καλύπτει όλα τα ποινικά αδικήματα. Η ποινική διαδικασία θεωρείται ότι καλύπτει όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της προδικασίας

και της δίκης. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις αιτήσεις διαβίβασης διοικητικών δικογραφιών.

Ο παρών κανονισμός δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση υποβολής αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας. Εάν η αιτούσα αρχή θεωρεί ότι η διαβίβαση ποινικής δικογραφίας είναι αναγκαία και σκόπιμη και ότι, ειδικότερα, έχουν εφαρμογή ένα ή περισσότερα από τα κριτήρια που απαριθμούνται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, μπορεί να ζητήσει από το άλλο κράτος μέλος που είναι καταλληλότερο να ασκήσει ποινική δίωξη για το ποινικό αδίκημα να αναλάβει την εν λόγω ποινική διαδικασία. Ο κατάλογος των κριτηρίων δεν είναι εξαντλητικός. Το αν το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας είναι δικαιολογημένη θα πρέπει να αξιολογείται προσεκτικά, κατά περίπτωση, προκειμένου να προσδιορίζεται το κράτος μέλος που είναι το πλέον κατάλληλο να ασκήσει ποινική δίωξη για την εν λόγω αξιόποινη πράξη και κάθε αίτημα θα πρέπει να αιτιολογείται σαφώς.

Ο παρών κανονισμός παρέχει επίσης στον ύποπτο, στον κατηγορούμενο ή στο θύμα τη δυνατότητα να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους ή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να κινήσουν διαδικασία για τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας. Ωστόσο, τα εν λόγω αιτήματα δεν γεννούν υποχρέωση για το αιτούν κράτος ή το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να ζητήσει τη διαβίβαση ή να διαβιβάσει την ποινική δικογραφία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Το άρθρο 6 θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη συνεκτίμηση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του υπόπτου ή του κατηγορούμενου κατά την έκδοση της απόφασης διαβίβασης ποινικής δικογραφίας. Ειδικότερα, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να ενημερώνει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο για τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας και να του παρέχει τη δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θα υπονομεύσει την ανάγκη διασφάλισης του απορρήτου της έρευνας και εκτός εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να εντοπιστεί παρά τις εύλογες προσπάθειες που έκανε η αιτούσα αρχή. Η γνώμη αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη από την αιτούσα αρχή κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη διαβίβαση.

Το άρθρο 7 θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη συνεκτίμηση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του θύματος κατά την έκδοση της απόφασης διαβίβασης ποινικής δικογραφίας. Ειδικότερα, όταν το θύμα διαμένει στο αιτούν κράτος, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να ενημερώνει το θύμα για τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας και να του παρέχει τη δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θα υπονομεύσει την ανάγκη διασφάλισης του εμπιστευτικού χαρακτήρα της έρευνας. Η γνώμη αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη από την αιτούσα αρχή κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη διαβίβαση.

Το άρθρο 8 ορίζει ότι το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εγγυάται ένδικο μέσο κατά της απόφασης με την οποία γίνεται δεκτή η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας.

Το άρθρο 9 καθορίζει τη διαδικασία για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας. Το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας πρέπει να υποβάλλεται με τη συμπλήρωση τυποποιημένου πιστοποιητικού που παρατίθεται στο παράρτημα της πρότασης. Το άρθρο αυτό καθορίζει επίσης τις απαιτήσεις μετάφρασης του αιτήματος και κάθε άλλης γραπτής πληροφορίας που συνοδεύει το αίτημα. Η πρόταση προβλέπει την απευθείας διαβίβαση αιτήματος μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, αλλά προβλέπει επίσης τη δυνατότητα συνδρομής από τις κεντρικές αρχές.

Το άρθρο 10 απαιτεί από την αιτούσα αρχή να ενημερώνει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα για κάθε διαδικαστική πράξη ή μέτρο που έχει σχέση με την ποινική διαδικασία και έχει αναληφθεί στο αιτούν κράτος μετά τη διαβίβαση του αιτήματος.

Το άρθρο 11 προβλέπει τη δυνατότητα της αιτούσας αρχής να αποσύρει το αίτημά της για τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας ανά πάσα στιγμή προτού λάβει την απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να αποδεχθεί τη διαβίβαση.

Το άρθρο 12 ορίζει ότι η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πρέπει να εκδίδει απόφαση σχετικά με την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας και να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο όταν αποφασίζει να δεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα παραμένει ελεύθερη να αποφασίσει ποια μέτρα θα λάβει σε σχέση με το ποινικό αδίκημα το οποίο αφορά το αίτημα. Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι παρεμβαίνει στη διακριτική ευχέρεια της εισαγγελικής αρχής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, και δεν υπάρχει υποχρέωση ποινικής δίωξης υπόθεσης που έχει διαβιβασθεί. Ο παρών κανονισμός υποχρεώνει επίσης την αιτούσα αρχή να διαβιβάζει τα αναγκαία έγγραφα από τη δικογραφία στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μόλις αυτή αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, αλλά αφήνει στη διακριτική ευχέρεια της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να διαβουλευθούν και να συμφωνήσουν μεταξύ τους ποια έγγραφα θα πρέπει να αποσταλούν και να μεταφραστούν.

Το άρθρο 13 προβλέπει εξαντλητικό κατάλογο των λόγων άρνησης της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας, τόσο υποχρεωτικού όσο και μη υποχρεωτικού χαρακτήρα. Οι υποχρεωτικοί λόγοι άρνησης αναφέρονται σε περιπτώσεις στις οποίες η ποινική δίωξη για τα πραγματικά περιστατικά τα οποία αφορά η ποινική διαδικασία η οποία αποτελεί αντικείμενο της διαβίβασης δεν θα ήταν δυνατή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, όπως όταν η συμπεριφορά για την οποία ζητείται η διαβίβαση δεν θεωρείται ποινικό αδίκημα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Οι μη υποχρεωτικοί λόγοι άρνησης καλύπτουν άλλες καταστάσεις οι οποίες ενδέχεται να αποτελέσουν εμπόδιο για την ανάληψη ποινικής διαδικασίας. Ειδικότερα, παρέχουν στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα την ευελιξία να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας για την οποία θεωρεί ότι δεν εξυπηρετεί την αποτελεσματική και ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Για τη διασφάλιση αποτελεσματικών διασυνοριακών διαδικασιών, το άρθρο 14 τάσσει προθεσμία για την έκδοση απόφασης σχετικά με την αποδοχή της διαβίβασης. Προβλέπει επίσης τη διακοπή της προθεσμίας όταν είναι αναγκαίο να ζητηθεί άρση προνομίου ή ασυλίας.

Το άρθρο 15 ενθαρρύνει την αιτούσα αρχή και την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να διαβουλεύονται μεταξύ τους χωρίς καθυστέρηση, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Το άρθρο 16 ορίζει ότι η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορούν να ζητήσουν τη συνδρομή της Eurojust ή του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

Το άρθρο 17 ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τα δικά του έξοδα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, ωστόσο, η αιτούσα αρχή μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να υποβάλει πρόταση σχετικά με τον επιμερισμό του κόστους στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.

Το άρθρο 18 παρέχει τη δυνατότητα ορισμού κεντρικών αρχών για τον σκοπό της διοικητικής συνδρομής. Εάν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας, υποχρεούται να κοινοποιήσει στην Επιτροπή την ορισθείσα κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 30.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Το παρόν κεφάλαιο καθορίζει τα αποτελέσματα της διαβίβασης ποινικής δικογραφίας.

Το άρθρο 19 ορίζει ότι στο αιτούν κράτος, η ποινική διαδικασία της οποίας η δικογραφία διαβιβάζεται πρέπει να ανασταλεί ή να παύσει μόλις παραληφθούν πληροφορίες που επιβεβαιώνουν ότι η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αναλαμβάνει την εν λόγω ποινική διαδικασία. Η αιτούσα αρχή μπορεί να συνεχίσει ή να επαναλάβει την ποινική διαδικασία μόνο εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίσει να την παύσει, υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση αυτή δεν παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem*. Η δυνατότητα του θύματος να κινήσει ή να ζητήσει την επανάληψη της ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους δεν θίγεται, εάν δεν παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem*.

Το άρθρο 20 ορίζει ότι το εθνικό δίκαιο και οι διαδικασίες του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εφαρμόζονται στην ποινική δικογραφία μετά τη διαβίβασή της. Κάθε πράξη, μέτρο έρευνας ή αποδεικτικό στοιχείο που συγκεντρώθηκε στο αιτούν κράτος για τους σκοπούς της σχετικής ποινικής διαδικασίας θα πρέπει να έχει την ίδια ισχύ στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σαν να είχε διεξαχθεί νομίμως από τις αρχές του, εκτός εάν αυτό θα αντέβαινε στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Όταν έχει διαβιβαστεί ποινική δικογραφία, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εφαρμόζει το εθνικό του δίκαιο για τον καθορισμό της ποινής για το σχετικό ποινικό αδίκημα. Εάν το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε στην επικράτεια του αιτούντος κράτους, κατά τον καθορισμό της ποινής, οι αρχές προς τις οποίες απευθύνεται το αίτημα μπορούν να λάβουν υπόψη τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο δίκαιο του αιτούντος κράτους, εάν αυτό είναι προς όφελος του κατηγορουμένου και σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σκοπός της διάταξης είναι να αποφεύγονται καταστάσεις στις οποίες η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας θα είχε ως αποτέλεσμα το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επιβάλει ποινή μεγαλύτερη από τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται για την ίδια αξιόποινη πράξη στο αιτούν κράτος. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται η συμμόρφωση με την αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας του εφαρμοστέου δικαίου για τους σχετικούς υπόπτους ή κατηγορουμένους.

Το άρθρο 21 υποχρεώνει την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να ενημερώνει την αιτούσα αρχή για κάθε απόφαση που εκδίδεται μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Το παρόν κεφάλαιο περιέχει διατάξεις σχετικά με τα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, καθώς και με τις κεντρικές αρχές και με τη Eurojust, μέσω αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το παρόν κεφάλαιο περιέχει διατάξεις σχετικά με τις στατιστικές, την υποβολή εκθέσεων, την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σε περίπτωση που υπάρχει ανάγκη τροποποίησης του πιστοποιητικού που προσαρτάται στην παρούσα πρόταση, τις κοινοποιήσεις από τα κράτη μέλη, τη σχέση της πρότασης με διεθνείς συμφωνίες και ρυθμίσεις, καθώς και μεταβατικές διατάξεις σχετικά με τα μέσα επικοινωνίας μεταξύ των αρχών προτού τεθεί σε εφαρμογή η υποχρέωση χρήσης του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**σχετικά με τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχεία β) και δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁴⁰,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έχει στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Το Πρόγραμμα της Χάγης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁴¹ καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν τις δυνατότητες ανάληψης της δίωξης σε διασυνοριακές πολυμερείς υποθέσεις από ένα κράτος μέλος, με σκοπό τη βελτίωση της αποδοτικότητας των ποινικών διώξεων με ταυτόχρονη κατοχύρωση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.
- (3) Το πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων⁴² καλεί για μια πράξη που να προβλέπει δυνατότητα διαβίβασης των ποινικών δικογραφιών σε άλλα κράτη μέλη.
- (4) Απαιτείται περαιτέρω ανάπτυξη της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να αυξηθεί η αποδοτική και ορθή απονομή της ποινικής δικαιοσύνης εντός του κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, και να διασφαλιστεί ότι το ποινικό αδίκημα ερευνάται ή διώκεται από το καταλληλότερο κράτος μέλος. Ειδικότερα, οι κοινοί κανόνες για τα κράτη μέλη όσον αφορά τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών θα μπορούσαν να συμβάλουν στην αποφυγή περιττών παράλληλων ποινικών διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και για το ίδιο πρόσωπο, κάτι που θα μπορούσε να οδηγήσει σε παραβίαση της αρχής ne bis in idem. Θα μπορούσαν επίσης να μειώσουν τον αριθμό των πολλαπλών ποινικών διαδικασιών για τα ίδια πραγματικά περιστατικά ή σε σχέση με το ίδιο πρόσωπο, οι οποίες διεξάγονται σε διαφορετικά κράτη μέλη. Επίσης αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί να πραγματοποιηθεί όταν η παράδοση προσώπου για ποινική δίωξη βάσει

⁴⁰ ΕΕ C της , σ. .

⁴¹ ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.

⁴² ΕΕ C 12 της 15.1.2001, σ. 10.

ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης⁴³ καθυστερεί ή απορρίπτεται για λόγους όπως ότι διεξάγεται παράλληλη ποινική διαδικασία για την ίδια αξιόποινη πράξη στο άλλο κράτος μέλος, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ποινική δίωξη του προσώπου για την αποφυγή ατιμωρησίας.

- (5) Οι κοινοί κανόνες για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών είναι επίσης απαραίτητοι για την αποδοτική καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος. Αυτό είναι σημαντικό ιδίως για τα εγκλήματα που διαπράττονται από εγκληματικές οργανώσεις, όπως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, η παράνομη διακίνηση μεταναστών, η εμπορία ανθρώπων, η διακίνηση πυροβόλων όπλων, το περιβαλλοντικό έγκλημα, το κυβερνοέγκλημα ή η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Η ποινική δίωξη εγκληματικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται σε πολλά κράτη μέλη μπορεί να δημιουργήσει μεγάλες δυσκολίες στις εμπλεκόμενες αρχές. Η διαβίβαση ποινικών δικογραφιών αποτελεί σημαντικό εργαλείο που θα ενισχύσει την καταπολέμηση των εγκληματικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στα κράτη μέλη σε ολόκληρη την ΕΕ.
- (6) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα όσον αφορά τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να θεσπιστούν με νομικά δεσμευτική και άμεσα εφαρμοστέα πράξη της Ένωσης.
- (7) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα αιτήματα που υποβάλλονται στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Η ποινική διαδικασία αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης που ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αρχής γενομένης από τη στιγμή κατά την οποία τα πρόσωπα ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους ότι είναι ύποπτα ή κατηγορούνται για την τέλεση αξιόποινης πράξης έως την ολοκλήρωση της εν λόγω διαδικασίας, η οποία νοείται ως ο τελικός καθορισμός του αν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει διαπράξει την αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της επιμέτρησης της ποινής και της εκδίκασης τυχόν έφεσης.
- (8) Η απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁴⁴ αποσκοπεί στην αποφυγή παράλληλων ποινικών διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη κατά του ίδιου προσώπου και για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε τελική κρίση στις διαδικασίες αυτές σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Συνεπώς θεσπίζει διαδικασία απευθείας διαβουλεύσεων μεταξύ αρμόδιων αρχών των οικείων κρατών μελών με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας για μια αποτελεσματική λύση που θα αποσκοπεί στην αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων που προκύπτουν από τις εν λόγω παράλληλες διαδικασίες και της απώλειας χρόνου και πόρων που υφίστανται οι οικείες αρχές. Όταν οι αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών αποφασίσουν, έπειτα από διαβουλεύσεις, σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, να συγκεντρώσουν τις διαδικασίες σε ένα κράτος μέλος μέσω της διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την εν λόγω διαβίβαση.
- (9) Άλλες νομοθετικές πράξεις στον τομέα των ποινικών υποθέσεων, ιδίως εκείνες που σχετίζονται με συγκεκριμένα είδη εγκλημάτων, όπως η οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του

⁴³ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

⁴⁴ Απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 328 της 15.12.2009, σ. 42).

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁵, η απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁴⁶ και η απόφαση-πλαίσιο 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁴⁷, περιλαμβάνουν διατάξεις που αναφέρονται στους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη με σκοπό τη συγκέντρωση των διαδικασιών σε ένα μόνο κράτος μέλος, όταν περισσότερα του ενός κράτη μέλη μπορούν να ασκήσουν νομίμως ποινική δίωξη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Όταν οι αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών αποφασίσουν, έπειτα από συνεργασία σύμφωνα με τις εν λόγω νομικές πράξεις, να συγκεντρώσουν τις ποινικές διαδικασίες σε ένα κράτος μέλος μέσω της διαβίβασης ποινικών δικογραφιών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την εν λόγω διαβίβαση.

- (10) Έχουν εκδοθεί αρκετές νομικές πράξεις της Ένωσης σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις για την εκτέλεση ποινών σε άλλα κράτη μέλη, ειδικότερα οι αποφάσεις-πλαίσια 2005/214/ΔΕΥ⁴⁸, 2008/909/ΔΕΥ⁴⁹ και 2008/947/ΔΕΥ⁵⁰ του Συμβουλίου. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να συμπληρώνει τις διατάξεις των εν λόγω αποφάσεων-πλαisiών και να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν επηρεάζει την εφαρμογή τους.
- (11) Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις αυθόρμητες ανταλλαγές πληροφοριών που ρυθμίζονται από άλλες πράξεις του ενωσιακού δικαίου.
- (12) Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις αποφάσεις εκ νέου ανάθεσης, συγχώνευσης ή διαχωρισμού υποθέσεων για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει ασκήσει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου⁵¹.
- (13) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις αρμόδιες αρχές κατά τρόπο που να προάγει την αρχή της απευθείας επαφής μεταξύ των εν λόγω αρχών.
- (14) Με σκοπό τη διοικητική διαβίβαση και την παραλαβή των αιτημάτων για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, καθώς και για άλλη επίσημη αλληλογραφία σχετική με τα εν λόγω αιτήματα, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να ορίσουν μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές, εάν απαιτείται λόγω της δομής των εσωτερικών νομικών

⁴⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 31.3.2017, σ. 6).

⁴⁶ Απόφαση-πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 3).

⁴⁷ Απόφαση-πλαίσιο 2008/841/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2008, για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος (ΕΕ L 300 της 11.11.2008, σ. 42).

⁴⁸ Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16).

⁴⁹ Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για τον σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 327 της 5.12.2008, σ. 27).

⁵⁰ Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ L 337 της 16.12.2008, σ. 102).

⁵¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 283 της 31.10.2017, σ. 1).

συστημάτων τους. Οι εν λόγω κεντρικές αρχές θα μπορούσαν επίσης να παρέχουν διοικητική υποστήριξη, να έχουν συντονιστικούς και επικουρικούς ρόλους, διευκολύνοντας και προωθώντας κατ' αυτόν τον τρόπο την αποδοχή των αιτημάτων διαβίβασης ποινικών δικογραφιών.

- (15) Ορισμένες νομικές πράξεις της Ένωσης απαιτούν ήδη από τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να θεμελιώσουν δικαιοδοσία για συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα, όπως αυτά που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες⁵² ή με την παραχάραξη και την κιβδηλεία του ευρώ⁵³ σε περιπτώσεις άρνησης παράδοσης προσώπου.
- (16) Ο παρών κανονισμός προβλέπει δικαιοδοσία σε συγκεκριμένες υποθέσεις προκειμένου να διασφαλίζεται ότι, για τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, όταν απαιτείται από τα συμφέροντα της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να ασκεί δικαιοδοσία για τις αξιόποινες πράξεις στις οποίες εφαρμόζεται το δίκαιο του αιτούντος κράτους. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να έχει δικαιοδοσία να δικάσει τα ποινικά αδικήματα για τα οποία ζητείται η διαβίβαση, όποτε το εν λόγω κράτος μέλος θεωρείται ότι είναι το πλέον κατάλληλο να ασκήσει ποινική δίωξη.
- (17) Η εν λόγω δικαιοδοσία θα πρέπει να θεμελιώνεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αρνείται να παραδώσει ύποπτο ή κατηγορούμενο για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και ο οποίος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και είναι υπήκοος ή κάτοικος του εν λόγω κράτους, όταν η άρνηση αυτή βασίζεται σε συγκεκριμένους λόγους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να έχει δικαιοδοσία όταν το ποινικό αδίκημα παράγει τα αποτελέσματά του ή προκαλεί ζημίες κυρίως στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η ζημία θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όποτε αποτελεί ένα από τα στοιχεία της ειδικής υπόστασης του ποινικού αδικήματος, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να έχει δικαιοδοσία όταν βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη ποινική διαδικασία στο εν λόγω κράτος κατά του ίδιου υπόπτου ή κατηγορουμένου για άλλα πραγματικά περιστατικά, ώστε η συνολική εγκληματική συμπεριφορά του εν λόγω προσώπου να μπορεί να κριθεί σε μία και μόνη ποινική διαδικασία, ή όταν βρίσκεται σε εξέλιξη ποινική διαδικασία στο εν λόγω κράτος κατά άλλων προσώπων για τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά, η οποία μπορεί να είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη συγκέντρωση της έρευνας και της ποινικής δίωξης μιας εγκληματικής οργάνωσης σε ένα κράτος μέλος. Και στις δύο περιπτώσεις, ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος στην ποινική δικογραφία που διαβιβάζεται θα πρέπει να είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
- (18) Προκειμένου να εκπληρωθεί ο σκοπός του παρόντος κανονισμού και να αποφεύγονται συγκρούσεις δικαιοδοσίας, ιδίως όσον αφορά τα κράτη μέλη που βασίζουν τα νομικά

⁵² Οδηγία (ΕΕ) 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιου 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 31.3.2017, σ. 6).

⁵³ Οδηγία 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου, και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 151 της 21.5.2014, σ. 1).

τους συστήματα —ή την ποινική δίωξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων— στην αρχή της νομιμότητας των διώξεων, το αιτούν κράτος, όταν ζητεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, θα πρέπει να παραιτείται από τη δικαιοδοσία του όσον αφορά τη δίωξη του συγκεκριμένου προσώπου για το ποινικό αδίκημα για το οποίο ζητείται η διαβίβαση. Σε αυτήν τη βάση, οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους θα πρέπει να μπορούν να παύσουν την ποινική διαδικασία που κινήθηκε ενώπιόν τους υπέρ του κράτους μέλους που προσδιορίστηκε ότι είναι καταλληλότερο να ασκήσει ποινική δίωξη, ακόμα και όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, θα ήταν υποχρεωμένες να ασκήσουν ποινική δίωξη. Η εν λόγω παραίτηση από τη δικαιοδοσία δεν θα πρέπει να θίγει τις διατάξεις σχετικά με τα αποτελέσματα της διαβίβασης ποινικής δικογραφίας στο αιτούν κράτος που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

- (19) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- (20) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τα δικονομικά δικαιώματα όπως κατοχυρώνονται στο ενωσιακό δίκαιο, όπως ο Χάρτης και οι οδηγίες για τα δικονομικά δικαιώματα 2010/64/ΕΕ⁵⁴, 2012/13/ΕΕ⁵⁵, 2013/48/ΕΕ⁵⁶, (ΕΕ) 2016/343⁵⁷, (ΕΕ) 2016/800⁵⁸ και (ΕΕ) 2016/1919⁵⁹.
- (21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι, κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες των ευάλωτων προσώπων. Σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής (2013/С 378/02)⁶⁰, ευάλωτοι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι θα πρέπει να θεωρούνται όλοι οι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι που δεν είναι σε θέση να κατανοούν ή να συμμετέχουν ουσιαστικά σε ποινικές διαδικασίες λόγω ηλικίας, διανοητικής ή σωματικής κατάστασης ή αναπηρίας .
- (22) Ομοίως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων

⁵⁴ Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1).

⁵⁵ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1).

⁵⁶ Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1).

⁵⁷ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 65 της 11.3.2016, σ. 1).

⁵⁸ Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1).

⁵⁹ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορούμενους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ. 1).

⁶⁰ Σύσταση της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για ευάλωτα πρόσωπα που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (2013/С 378/02) (ΕΕ C 378 της 24.12.2013, σ. 8).

και κατηγορουμένων που υπόκεινται σε προσωρινή κράτηση σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής C(2022) 8987 final⁶¹.

- (23) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επιβάλει καμία υποχρέωση υποβολής αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας. Κατά την αξιολόγηση του αν θα πρέπει να υποβληθεί αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να εξετάζει αν η εν λόγω διαβίβαση είναι αναγκαία και σκόπιμη. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να διενεργείται κατά περίπτωση, προκειμένου να προσδιορίζεται το κράτος μέλος που είναι το πλέον κατάλληλο για τη δίωξη του εν λόγω ποινικού αδικήματος.
- (24) Κατά την αξιολόγηση του αν το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας είναι δικαιολογημένο, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη διάφορα κριτήρια, η προτεραιότητα και η σημασία των οποίων θα πρέπει να βασίζονται στα πραγματικά περιστατικά και στην ουσία κάθε μεμονωμένης υπόθεσης. Όλοι οι σχετικοί παράγοντες θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προς το συμφέρον της δικαιοσύνης. Για παράδειγμα, όταν το ποινικό αδίκημα έχει διαπραχθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή όταν τα περισσότερα από τα αποτελέσματα ή το μεγαλύτερο μέρος της ζημίας που προκλήθηκαν από την αξιόποινη πράξη επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το εν λόγω κράτος μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι καταλληλότερο να ασκήσει ποινική δίωξη, δεδομένου ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να συγκεντρωθούν, όπως καταθέσεις μαρτύρων και θυμάτων ή πραγματογνωμοσύνες, βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και, ως εκ τούτου, μπορούν να συλλεχθούν ευκολότερα, εάν η ποινική διαδικασία διαβιβασθεί. Επιπλέον, η κίνηση μεταγενέστερων διαδικασιών αποζημίωσης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα διευκολυνόταν εάν η υποκείμενη διαδικασία για τη θεμελίωση της ποινικής ευθύνης διεξαγόταν επίσης στο ίδιο κράτος μέλος. Ομοίως, εάν τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί να διευκολύνει τη συλλογή και, στη συνέχεια, το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
- (25) Όταν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος είναι υπήκοος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή κάτοικος του εν λόγω κράτους, η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί να δικαιολογείται για τον σκοπό της διασφάλισης του δικαιώματος του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να παρίσταται στη δίκη του, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/343. Ομοίως, όταν η πλειονότητα των θυμάτων είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η διαβίβαση μπορεί να δικαιολογηθεί για να παρασχεθεί η δυνατότητα στα θύματα να συμμετάσχουν εύκολα στην ποινική διαδικασία και να εξεταστούν αποτελεσματικά ως μάρτυρες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Σε περιπτώσεις στις οποίες η παράδοση υπόπτου ή κατηγορουμένου για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης απορρίπτεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τους λόγους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, η διαβίβαση μπορεί επίσης να δικαιολογηθεί όταν το εν λόγω πρόσωπο βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χωρίς να είναι υπήκοος ή κάτοικος του εν λόγω κράτους.
- (26) Εναπόκειται στην αιτούσα αρχή να εκτιμήσει, βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι ο ύποπτος, ο

⁶¹ Σύσταση της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα υπόπτων και κατηγορουμένων που υπόκεινται σε προσωρινή κράτηση και σχετικά με τις υλικές συνθήκες κράτησης [C(2022) 8987 final].

κατηγορούμενος ή το θύμα κατοικεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Όταν οι διαθέσιμες πληροφορίες είναι περιορισμένες, η αξιολόγηση αυτή θα μπορούσε επίσης να αποτελέσει αντικείμενο διαβουλεύσεων μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Διάφορες αντικειμενικές περιστάσεις που θα μπορούσαν να υποδηλώνουν ότι το υπό κρίση πρόσωπο έχει εγκαταστήσει το σύνηθες κέντρο των συμφερόντων του σε συγκεκριμένο κράτος μέλος ή προτίθεται να το πράξει, μπορούν να έχουν σημασία. Θα μπορούσαν να υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το πρόσωπο κατοικεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ιδίως όταν το πρόσωπο είναι καταχωρισμένο ως κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, με την κατοχή δελτίου ταυτότητας, άδειας διαμονής ή εγγραφής σε επίσημο μητρώο διαμονής. Όταν το εν λόγω πρόσωπο δεν είναι εγγεγραμμένο στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η κατοικία θα μπορούσε να καταδεικνύεται από το γεγονός ότι το πρόσωπο εκδήλωσε την πρόθεση να εγκατασταθεί στο εν λόγω κράτος μέλος ή έχει αποκτήσει, έπειτα από σταθερή περίοδο παρουσίας στο εν λόγω κράτος μέλος, ορισμένους δεσμούς με το εν λόγω κράτος μέλος παρόμοιου βαθμού με εκείνους που προκύπτουν από τη θεμελίωση επίσημης κατοικίας στο εν λόγω κράτος μέλος. Προκειμένου να διαπιστωθεί αν σε ορισμένη περίπτωση υπάρχουν επαρκείς δεσμοί μεταξύ του υπό κρίση προσώπου και του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, από τους οποίους προκύπτουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το εν λόγω πρόσωπο κατοικεί στο κράτος αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη διάφοροι αντικειμενικοί παράγοντες που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του εν λόγω προσώπου, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ειδικότερα η διάρκεια, η φύση και οι προϋποθέσεις της παρουσίας του στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή οι οικογενειακοί ή οικονομικοί δεσμοί που έχει το πρόσωπο αυτό με το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Ένα εγγεγραμμένο όχημα, η καταχώριση τηλεφωνικού αριθμού, τραπεζικού λογαριασμού, το γεγονός ότι το πρόσωπο διέμενε αδιαλείπτως στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή άλλοι αντικειμενικοί παράγοντες μπορεί να έχουν σημασία για να διαπιστωθεί ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το εν λόγω πρόσωπο διαμένει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Μια σύντομη επίσκεψη, μια διαμονή για διακοπές, μεταξύ άλλων σε κατοικία διακοπών, ή παρόμοια διαμονή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χωρίς περαιτέρω ουσιαστικό δεσμό δεν θα πρέπει να αρκούν για τη θεμελίωση της κατοικίας στο εν λόγω κράτος μέλος. Από την άλλη πλευρά, η αδιάλειπτη διαμονή τουλάχιστον τριών μηνών θα πρέπει στις περισσότερες περιπτώσεις να θεωρείται επαρκής για τη θεμελίωση της κατοικίας.

- (27) Η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί επίσης να δικαιολογείται όταν εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, ή όταν εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων, π.χ. σε περιπτώσεις ποινικής δίωξης διασυνοριακών εγκληματικών οργανώσεων, όπου διαφορετικοί συγκατηγορούμενοι ενδέχεται να διωχθούν σε διαφορετικά κράτη μέλη. Επιπλέον, εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος εκτίει ή πρόκειται να εκτίσει στερητική της ελευθερίας ποινή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για άλλη αξιόποινη πράξη, η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας μπορεί να δικαιολογείται προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα του καταδικασθέντος να παρίσταται στη δίκη για την οποία ζητείται η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, κατά την έκτιση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Επιπλέον, οι αιτούσες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν δεόντως αν η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας θα μπορούσε να

ενισχύσει τον στόχο της κοινωνικής επανένταξης του σχετικού προσώπου σε περίπτωση εκτέλεσης της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα: για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο δεσμός του προσώπου με το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν θεωρούν ότι αποτελεί τον τόπο των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτιστικών, κοινωνικών ή οικονομικών και τυχόν άλλων δεσμών με το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

- (28) Όταν η αιτούσα αρχή ζητεί τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις δυνατότητες συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων από άλλα κράτη μέλη μέσω υφιστάμενων πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, όπως η οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶², και αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, κατά περίπτωση, προτού εξετάσει το ενδεχόμενο διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας για τον μοναδικό λόγο ότι τα περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
- (29) Οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι ή τα θύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας που τους αφορά σε άλλο κράτος μέλος. Ωστόσο, οι εν λόγω αιτήσεις δεν θα πρέπει να επιβάλουν καμία υποχρέωση στην αιτούσα αρχή ή στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να αιτηθεί τη διαβίβαση ή να διαβιβάσει ποινικές διαδικασίες. Εάν οι αρχές λάβουν γνώση παράλληλης ποινικής διαδικασίας βάσει αιτήματος διαβίβασης που υποβάλλεται από τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο ή από το θύμα ή από δικηγόρο εξ ονόματός τους, τότε υποχρεούνται να διαβουλεύονται μεταξύ τους σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ.
- (30) Η αιτούσα αρχή θα πρέπει να ενημερώνει το συντομότερο δυνατόν τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο σχετικά με τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση και να προβλέπει τη δυνατότητα του εν λόγω προσώπου να εκφράζει τη γνώμη του προφορικά ή γραπτώς, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, ώστε να μπορούν οι αρχές να λαμβάνουν υπόψη τα έννομα συμφέροντά του πριν από την υποβολή αιτήματος διαβίβασης. Κατά την αξιολόγηση του έννομου συμφέροντος του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να ενημερωθεί σχετικά με τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη διασφάλισης του εμπιστευτικού χαρακτήρα έρευνας και τον κίνδυνο να προκληθεί βλάβη στην ποινική διαδικασία κατά του εν λόγω προσώπου, π.χ. όταν αυτό είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση σημαντικού δημόσιου συμφέροντος, όπως σε περιπτώσεις στις οποίες οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να βλάψουν μυστικές έρευνες σε εξέλιξη ή να βλάψουν σοβαρά την εθνική ασφάλεια του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η ποινική διαδικασία. Όταν η αιτούσα αρχή δεν μπορεί να εντοπίσει τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο παρά τις εύλογες προσπάθειές της, η υποχρέωση ενημέρωσης του εν λόγω προσώπου θα πρέπει να ισχύει από τη στιγμή που αλλάζουν οι εν λόγω περιστάσεις.
- (31) Τα δικαιώματα των θυμάτων που ορίζονται στην οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶³ θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι εμποδίζει τα κράτη μέλη να χορηγούν στα θύματα

⁶² Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

⁶³ Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57).

ευρύτερα δικαιώματα βάσει του εθνικού δικαίου από εκείνα που προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης.

- (32) Κατά την έκδοση απόφασης σχετικά με τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα έννομα συμφέροντα των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας τους, και να αξιολογεί αν η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας θα μπορούσε να αποβεί επιζήμια για το θύμα όσον αφορά την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων του στη σχετική ποινική διαδικασία. Εδώ περιλαμβάνεται, για παράδειγμα, τη δυνατότητα και τις ρυθμίσεις που έχουν στη διάθεσή τους τα θύματα για να καταθέσουν κατά τη διάρκεια της δίκης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν αυτό δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο διαμένουν. Επιπλέον, θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα των θυμάτων να λαμβάνουν και να παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία, για παράδειγμα από μάρτυρες και πραγματογνώμονες, να διεκδικούν αποζημίωση ή να επωφελούνται από προγράμματα προστασίας μαρτύρων στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Τα δικαιώματα αποζημίωσης των θυμάτων δεν θα πρέπει να θίγονται από τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες για την αποζημίωση και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στα θύματα στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών.
- (33) Όταν υπάρχει ανάγκη να διασφαλιστεί ότι η προστασία που παρέχεται στο θύμα στο αιτούν κράτος συνεχίζεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο έκδοσης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 606/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶⁴ ή την οδηγία 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶⁵.
- (34) Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διασφαλίζει την πρόσβαση των υπόπτων και των κατηγορουμένων, καθώς και των θυμάτων, σε πραγματική προσφυγή κατά της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη και σε διαδικασίες που εφαρμόζονται βάσει του εθνικού δικαίου, όταν θίγονται τα δικαιώματά τους κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (35) Η ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προϋποθέτει επικοινωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, οι οποίες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να διαβουλεύονται μεταξύ τους όποτε κρίνεται σκόπιμο για τη διευκόλυνση της ομαλής και αποδοτικής εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, είτε απευθείας είτε, κατά περίπτωση, μέσω του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης (Eurojust).
- (36) Η αιτούσα αρχή θα πρέπει να διαβουλεύεται με την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πριν από την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, όταν αυτό είναι αναγκαίο, ιδίως προκειμένου να διαπιστωθεί αν η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, καθώς και εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα είναι πιθανόν να επικαλεστεί έναν από τους λόγους άρνησης βάσει του παρόντος κανονισμού.

⁶⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 606/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις (ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 4).

⁶⁵ Οδηγία 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, περί της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας (ΕΕ L 338 της 21.12.2011, σ. 2).

- (37) Κατά τη διαβίβαση αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να παρέχει ακριβείς και σαφείς πληροφορίες σχετικά με τις περιστάσεις και τις συνθήκες στις οποίες βασίζεται το αίτημα, καθώς και κάθε άλλο συνοδευτικό έγγραφο, ώστε να μπορεί η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας.
- (38) Έως ότου η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα εκδώσει απόφαση με την οποία αποδέχεται τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή θα πρέπει να μπορεί να αποσύρει το αίτημα, για παράδειγμα όταν λάβει γνώση περαιτέρω στοιχείων λόγω των οποίων η διαβίβαση δεν φαίνεται πλέον δικαιολογημένη.
- (39) Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να ενημερώνει την αιτούσα αρχή για την αιτιολογημένη απόφασή της σχετικά με την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός 60 ημερών από την παραλαβή του αιτήματος διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν δεν είναι εφικτό για την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να τηρήσει την εν λόγω προθεσμία, για παράδειγμα εάν κρίνει ότι απαιτούνται πρόσθετες πληροφορίες, η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί μόνο για άλλες 30 ημέρες, προκειμένου να αποφεύγονται υπερβολικές καθυστερήσεις.
- (40) Η διαβίβαση ποινικής δικογραφίας δεν θα πρέπει να απορρίπτεται για λόγους άλλους από εκείνους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Για να είναι δυνατή η αποδοχή της διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, θα πρέπει να είναι δυνατή η ποινική δίωξη βάσει των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται η ποινική δικογραφία που αποτελεί αντικείμενο διαβίβασης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν θα πρέπει να δέχεται τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας όταν η συμπεριφορά για την οποία ζητείται η διαβίβαση δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή όταν το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν έχει δικαιοδοσία για το εν λόγω ποινικό αδίκημα, εκτός εάν ασκεί τη δικαιοδοσία που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Επιπλέον, η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας δεν θα πρέπει να γίνεται δεκτή σε περίπτωση άλλων κωλυμάτων όσον αφορά την ποινική δίωξη στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει επίσης να μπορεί να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος απολαύει ασυλίας ή προνομίου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, π.χ. σε σχέση με ορισμένες κατηγορίες προσώπων (όπως διπλωμάτες) ή ειδικά προστατευόμενες σχέσεις (όπως το δικηγορικό απόρρητο), ή εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η εν λόγω διαβίβαση δεν δικαιολογείται από το συμφέρον της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, για παράδειγμα επειδή δεν πληρούνται κανένα από τα κριτήρια για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας ή εάν το πιστοποιητικό για αίτημα διαβίβασης είναι ελλιπές ή έχει συμπληρωθεί εσφαλμένα από την αιτούσα αρχή, με αποτέλεσμα να μην παρέχεται η δυνατότητα στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να διαθέτει τις απαραίτητες πληροφορίες για να αξιολογήσει το αίτημα διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας.
- (41) Η αρχή *ne bis in idem*, όπως διατυπώνεται στα άρθρα 54 έως 58 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν⁶⁶ και στο άρθρο 50 του Χάρτη, και όπως

⁶⁶ Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί θεμελιώδη αρχή του ποινικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία ο κατηγορούμενος δεν πρέπει να δικάζεται ούτε να τιμωρείται εκ νέου στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για ποινικό αδίκημα για το οποίο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικαστεί με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου. Επομένως, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να αρνείται τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας, εάν η ανάληψή της θα αντέβαινε στην αρχή αυτήν.

- (42) Προτού αποφασίσει να μην δεχθεί αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας βάσει οποιουδήποτε λόγου άρνησης, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να διαβουλευτεί με την αιτούσα αρχή προκειμένου να λάβει τυχόν αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.
- (43) Η αποδοχή της διαβίβασης ποινικής δικογραφίας από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή ή την παύση της ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος, ώστε να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη μέτρων στο αιτούν κράτος και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Αυτό δεν θα πρέπει να θίγει τις έρευνες ή άλλα διαδικαστικά μέτρα που ενδέχεται να είναι αναγκαία για την εκτέλεση αποφάσεων που βασίζονται σε πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης ή για τη συμμόρφωση με αιτήματα για αμοιβαία δικαστική συνδρομή που συνδέονται με τη δικογραφία που αποτελεί αντικείμενο της διαβίβασης. Η έννοια των «ερευνών ή άλλων διαδικαστικών μέτρων» θα πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως, υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει όχι μόνο κάθε μέτρο με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων, αλλά και κάθε διαδικαστική πράξη που επιβάλλει προσωρινή κράτηση ή οποιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο. Για την αποφυγή καταχρηστικών αμφισβητήσεων και τη διασφάλιση ότι η ποινική διαδικασία δεν αναστέλλεται για μεγάλο χρονικό διάστημα, εάν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο με ανασταλτικό αποτέλεσμα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η ποινική διαδικασία δεν θα πρέπει να αναστέλλεται ούτε να παύεται στο αιτούν κράτος έως ότου εκδοθεί απόφαση σχετικά με το ένδικο μέσο στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
- (44) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να αποτελεί νομική βάση για τη σύλληψη προσώπων με σκοπό τη φυσική μεταφορά τους στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, προκειμένου το τελευταίο να κινήσει ποινική διαδικασία κατά του εν λόγω προσώπου.
- (45) Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να ενημερώνει γραπτώς την αιτούσα αρχή για κάθε απόφαση που εκδίδεται μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Η απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ επιβάλλει παρόμοια υποχρέωση όταν έχει επιτευχθεί συμφωνία για τη συγκέντρωση της διαδικασίας σε ένα κράτος μέλος. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίζει να παύσει την ποινική διαδικασία που σχετίζεται με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα διαβίβασης, θα πρέπει επίσης να παραθέτει τους λόγους για την εν λόγω παύση.
- (46) Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίσει να παύσει την ποινική διαδικασία που σχετίζεται με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα διαβίβασης, η αιτούσα αρχή μπορεί να συνεχίσει ή να επαναλάβει την ποινική διαδικασία όταν αυτό δεν συνεπάγεται παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*, δηλαδή όταν η απόφαση αυτή δεν αποκλείει οριστικά την περαιτέρω δίωξη βάσει του δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και, ως εκ τούτου, δεν κωλύονται

και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (EE L 239 της 22.9.2000, σ. 19).

περαιτέρω κινήσεις διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο εν λόγω κράτος. Τα θύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κινήσουν ή να ζητήσουν την επανάληψη της ποινικής διαδικασίας στο αιτούν κράτος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν συνεπάγεται παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*.

- (47) Μόλις η ποινική δικογραφία διαβιβασθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εφαρμόζει την οικεία εθνική νομοθεσία και τις οικείες διαδικασίες. Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι παρεμβαίνει στη διακριτική ευχέρεια της εισαγγελικής αρχής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο.
- (48) Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εφαρμόζει το εθνικό του δίκαιο για τον καθορισμό της ποινής που πρέπει να εφαρμοστεί για το σχετικό ποινικό αδίκημα. Στις υποθέσεις όπου το ποινικό αδίκημα διαπράχθηκε στην επικράτεια του αιτούντος κράτους, οι αρχές προς τις οποίες απευθύνεται το αίτημα, κατά τον καθορισμό της ποινής, μπορούν να λάβουν υπόψη τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο δίκαιο του αιτούντος κράτους, όταν αυτό είναι προς όφελος του κατηγορουμένου και σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Αυτό θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας θα οδηγούσε στην επιβολή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ποινής μεγαλύτερης από τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο αιτούν κράτος για την ίδια αξιόποινη πράξη, με σκοπό να διασφαλιστεί ένας βαθμός ασφάλειας δικαίου και προβλεψιμότητας του εφαρμοστέου δικαίου για τους οικείους υπόπτους ή κατηγορουμένους. Η μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο δίκαιο του αιτούντος κράτους θα πρέπει πάντοτε να λαμβάνεται υπόψη όταν η δικαιοδοσία του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα βασίζεται αποκλειστικά στον παρόντα κανονισμό.
- (49) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν μεταξύ τους αποζημίωση για δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, όταν το αιτούν κράτος έχει επιβαρυνθεί με μεγάλα ή έκτακτα έξοδα που σχετίζονται με τη μετάφραση των εγγράφων της δικογραφίας που πρόκειται να διαβιβαστεί στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να εξετάζει πρόταση της αιτούσας αρχής για επιμερισμό των εξόδων.
- (50) Η χρήση τυποποιημένου πιστοποιητικού μεταφρασμένου σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης θα διευκολύνει τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να αποφασίζουν σχετικά με το αίτημα διαβίβασης ταχύτερα και αποτελεσματικότερα. Μειώνει επίσης το κόστος μετάφρασης και συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας των αιτημάτων.
- (51) Το πιστοποιητικό θα πρέπει να περιλαμβάνει μόνο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητα για τη διευκόλυνση της απόφασης της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα επί του αιτήματος. Το πιστοποιητικό θα πρέπει να περιλαμβάνει ένδειξη των κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως εάν το υπό κρίση πρόσωπο είναι ύποπτο, κατηγορούμενο ή θύμα, καθώς και τα ειδικά πεδία για καθεμία από αυτές τις κατηγορίες.
- (52) Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση πιθανής ανάγκης βελτίωσης όσον αφορά το πιστοποιητικό που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, είναι σκόπιμο η εξουσία έκδοσης πράξεων

σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανατεθεί στην Επιτροπή με σκοπό την τροποποίηση του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁶⁷. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (53) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία, απευθείας, διαλειτουργική, αξιόπιστη και ασφαλής ανταλλαγή δεδομένων σχετικά με υποθέσεις, η επικοινωνία βάσει του παρόντος κανονισμού μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και με τη συμμετοχή κεντρικών αρχών, όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή, καθώς και με τη Eurojust, θα πρέπει κατά κανόνα να πραγματοποιείται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) .../... [κανονισμός για την ψηφιοποίηση]⁶⁸. Ειδικότερα, το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ θα πρέπει, κατά κανόνα, να χρησιμοποιείται για την ανταλλαγή του πιστοποιητικού και κάθε άλλης σχετικής πληροφορίας και εγγράφων, καθώς και για κάθε άλλη επικοινωνία μεταξύ των αρχών δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Σε περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται μία ή περισσότερες από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) .../.... [κανονισμός για την ψηφιοποίηση], ειδικότερα όταν η χρήση του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ δεν είναι δυνατή ή σκόπιμη, μπορούν να χρησιμοποιούνται άλλα μέσα επικοινωνίας, όπως ορίζεται στον εν λόγω κανονισμό.
- (54) Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν λογισμικό που έχει αναπτύξει η Επιτροπή (λογισμικό εφαρμογής αναφοράς) αντί εθνικού συστήματος ΤΠ. Το εν λόγω λογισμικό εφαρμογής αναφοράς θα πρέπει να βασίζεται σε δομοστοιχειωτή διάταξη, πράγμα που σημαίνει ότι το λογισμικό συσκευάζεται και παραδίδεται χωριστά από τις συνιστώσες e-CODEX που απαιτούνται για τη σύνδεσή του με το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ. Η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επαναχρησιμοποιούν ή να βελτιώνουν τις υφιστάμενες εθνικές υποδομές δικαστικής επικοινωνίας τους με σκοπό τη διασυνοριακή χρήση.
- (55) Η Επιτροπή θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για τη δημιουργία, τη συντήρηση και την ανάπτυξη αυτού του λογισμικού εφαρμογής αναφοράς. Η Επιτροπή θα πρέπει να σχεδιάσει, να αναπτύξει και να συντηρεί το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς κατά τρόπο που να παρέχει τη δυνατότητα στους υπεύθυνους επεξεργασίας να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και τις αρχές προστασίας δεδομένων που ορίζονται στους κανονισμούς (ΕΕ) 2018/1725⁶⁹ και (ΕΕ) 2016/679⁷⁰ του

⁶⁷ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 13.

⁶⁸ Κανονισμός (ΕΕ) [...] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ψηφιοποίηση της δικαστικής συνεργασίας και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε διασυνοριακές αστικές, εμπορικές και ποινικές υποθέσεις, και για την τροποποίηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας (ΕΕ L ...).

⁶⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷¹, ειδικότερα με τις υποχρεώσεις προστασίας δεδομένων ήδη από τον σχεδιασμό και εξ ορισμού, καθώς και υψηλού επιπέδου κυβερνοασφάλειας. Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει κατάλληλα τεχνικά μέτρα και να διευκολύνει τα αναγκαία οργανωτικά μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας και διαλειτουργικότητας, λαμβάνοντας υπόψη ότι ενδέχεται να ανταλλάσσονται και ειδικές κατηγορίες δεδομένων. Η Επιτροπή δεν επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της δημιουργίας, της συντήρησης και της ανάπτυξης του εν λόγω λογισμικού εφαρμογής αναφοράς.

- (56) Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς που έχει αναπτυχθεί από την Επιτροπή ως σύστημα υποστηρικτικών λειτουργιών θα πρέπει να συλλέγει με προγραμματισμένο τρόπο τα στατιστικά δεδομένα που είναι απαραίτητα για σκοπούς παρακολούθησης και τα εν λόγω δεδομένα θα πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή. Όταν τα κράτη μέλη επιλέγουν να χρησιμοποιήσουν εθνικό σύστημα ΤΠ αντί του λογισμικού εφαρμογής αναφοράς που έχει αναπτύξει η Επιτροπή, το σύστημα αυτό μπορεί να έχει εξοπλιστεί για να συλλέγει με προγραμματισμένο τρόπο τα εν λόγω δεδομένα και, σε αυτήν την περίπτωση, τα εν λόγω δεδομένα θα πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή. Ο σύνδεσμος του e-CODEX μπορεί επίσης να είναι εξοπλισμένος με χαρακτηριστικό που καθιστά δυνατή την ανάκτηση σχετικών στατιστικών δεδομένων.
- (57) Για να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για τη δημιουργία ενός αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷².
- (58) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να δημιουργήσει τη νομική βάση για την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των κρατών μελών για τους σκοπούς της διαβίβασης ποινικών δικογραφιών σύμφωνα με το άρθρο 8 και το άρθρο 10 στοιχείο α) της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680. Ωστόσο, όσον αφορά οποιαδήποτε άλλη πτυχή, όπως το χρονικό διάστημα για τη διατήρηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει η αιτούσα αρχή, η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την αιτούσα αρχή και την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να υπόκειται στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680. Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία

χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

⁷⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

⁷¹ Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

⁷² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να θεωρούνται υπεύθυνοι επεξεργασίας όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει της εν λόγω οδηγίας. Οι κεντρικές αρχές παρέχουν διοικητική υποστήριξη στην αιτούσα αρχή και στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, και, στον βαθμό που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό των εν λόγω υπεύθυνων επεξεργασίας, θα πρέπει να θεωρούνται εκτελούντες την επεξεργασία του αντίστοιχου υπεύθυνου επεξεργασίας. Όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τη Eurojust, ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θα πρέπει να εφαρμόζεται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων προστασίας δεδομένων του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷³.

- (59) Εάν ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η διαβίβαση ποινικών δικογραφιών, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως εξαιτίας της κλίμακας και των επιπτώσεών του να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (60) [Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ιρλανδία γνωστοποίησε [με επιστολή της, της ...] την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.] Ή [Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.]
- (61) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται απ' αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (62) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων κλήθηκε να γνωμοδοτήσει σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷⁴ και εξέδωσε γνωμοδότηση στις [...],

⁷³ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ΡΕ/37/2018/REV/1 (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 138).

⁷⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

Κεφάλαιο 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών μεταξύ των κρατών μελών με σκοπό τη βελτίωση της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης εντός του κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις διαβίβασης ποινικών δικογραφιών στην ΕΕ από τη στιγμή που ένα πρόσωπο έχει ταυτοποιηθεί ως ύποπτος.
3. Ο παρών κανονισμός δεν μεταβάλλει την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 2 *Ορισμοί*

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «αιτούν κράτος»: το κράτος μέλος το οποίο υποβάλλει αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας·
- 2) «κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα»: το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας με σκοπό την ανάληψη ποινικής διαδικασίας·
- 3) «αιτούσα αρχή»:
 - α) δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση· ή
 - β) κάθε άλλη αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται ως τέτοια από το αιτούν κράτος και η οποία, στη σχετική υπόθεση, ενεργεί ως ανακριτική αρχή στην ποινική διαδικασία, με αρμοδιότητα να αιτηθεί τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, πριν από τη διαβίβασή του στην αρχή προς την οποία απευθύνεται, επικυρώνεται από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα στο αιτούν κράτος, αφού εξεταστεί η συμμόρφωσή του με τις προϋποθέσεις για την υποβολή τέτοιου αιτήματος δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Όταν το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας έχει επικυρωθεί από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα, η εν λόγω αρχή μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως αιτούσα αρχή για τους σκοπούς της διαβίβασης του αιτήματος·
- 4) «αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα»: δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας που είναι αρμόδιος να εκδίδει απόφαση σχετικά με την αποδοχή της

διαβίβασης ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με το άρθρο 12 και να λαμβάνει οποιοδήποτε μέτρο προβλέπεται στο εθνικό του δίκαιο·

- 5) «αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ»: σύστημα ΤΠ όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 4) του κανονισμού (ΕΕ) .../... [κανονισμός για την ψηφιοποίηση]·
- 6) «θύμα»: θύμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2012/29/ΕΕ.

Άρθρο 3 *Δικαιοδοσία*

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει δικαιοδοσία για κάθε ποινικό αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το δίκαιο του αιτούντος κράτους, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες:
 - α) αρνείται την παράδοση υπόπτου ή κατηγορουμένου, ο οποίος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους αυτού, βάσει του άρθρου 4 σημείο 7) στοιχείο β) της απόφασης-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ·
 - β) αρνείται την παράδοση υπόπτου ή κατηγορουμένου για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και ο οποίος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους αυτού, εάν διαπιστώσει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται, βάσει συγκεκριμένων και αντικειμενικών στοιχείων, ότι η παράδοση θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση σχετικού θεμελιώδους δικαιώματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Χάρτη·
 - γ) τα περισσότερα από τα αποτελέσματα του ποινικού αδικήματος ή σημαντικό μέρος της ζημίας, που αποτελεί μέρος των στοιχείων της ειδικής υπόστασης της αξιόποινης πράξης, επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - δ) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου για άλλα πραγματικά περιστατικά, και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - ε) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια ή εν μέρει τα ίδια πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος στο πλαίσιο της ποινικής δικογραφίας που πρόκειται να διαβιβαστεί είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
2. Η δικαιοδοσία που θεμελιώνεται από το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποκλειστικά δυνάμει της παραγράφου 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο κατόπιν αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας.

Άρθρο 4 *Παραίτηση από ποινική δίωξη, αναστολή ή παύση ποινικής διαδικασίας*

Κάθε κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία βάσει του εθνικού του δικαίου για τη δίωξη ποινικού αδικήματος μπορεί, για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, να παραιτηθεί από την ποινική δίωξη, να αναστείλει ή να παύσει την ποινική διαδικασία κατά υπόπτου ή κατηγορουμένου, προκειμένου να καταστεί δυνατή η διαβίβαση της ποινικής

δικογραφίας σχετικά με το εν λόγω ποινικό αδίκημα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Άρθρο 5

Κριτήρια για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας

1. Αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας μπορεί να υποβληθεί μόνον όταν η αιτούσα αρχή κρίνει ότι ο στόχος της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης θα εξυπηρετηθεί καλύτερα με τη διεξαγωγή της σχετικής ποινικής διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος.
2. Η αιτούσα αρχή λαμβάνει ιδίως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) η αξιόποινη πράξη έχει διαπραχθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, ή τα περισσότερα από τα αποτελέσματα ή σημαντικό μέρος της ζημίας που προκλήθηκαν από την αξιόποινη πράξη επήλθαν στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - β) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - γ) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το εν λόγω κράτος αρνείται να παραδώσει το πρόσωπο αυτό στο αιτούν κράτος είτε βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ είτε βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 3, εάν η άρνηση αυτή δεν βασίζεται σε τελεσίδικη απόφαση που εκδόθηκε για το ίδιο πρόσωπο για το ίδιο ποινικό αδίκημα, η οποία εμποδίζει τη συνέχιση της ποινικής διαδικασίας, ή βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 7 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου·
 - δ) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος βρίσκεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και το εν λόγω κράτος αρνείται να παραδώσει το πρόσωπο αυτό για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, εάν διαπιστώσει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται βάσει συγκεκριμένων και αντικειμενικών στοιχείων ότι η παράδοση θα συνεπαγόταν υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης πρόδηλη παραβίαση σχετικού θεμελιώδους δικαιώματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στον Χάρτη·
 - ε) το μεγαλύτερο μέρος των αποδεικτικών στοιχείων που σχετίζονται με την έρευνα βρίσκεται ή η πλειονότητα των σχετικών μαρτύρων διαμένει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - στ) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια ή άλλα πραγματικά περιστατικά κατά του υπόπτου ή κατηγορουμένου·
 - ζ) εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τα ίδια ή συναφή πραγματικά περιστατικά κατά άλλων προσώπων·
 - η) ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος εκτίει ή πρόκειται να εκτίσει στερητική της ελευθερίας ποινή στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

- θ) η εκτέλεση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι πιθανό να βελτιώσει τις προοπτικές κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος ή υπάρχουν άλλοι λόγοι που καθιστούν σκοπιμότερη την εκτέλεση της ποινής στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
- ι) η πλειονότητα των θυμάτων είναι υπήκοοι ή κάτοικοι του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
3. Ο ύποπτος, ο κατηγορούμενος ή η πλειονότητα των θυμάτων, ή δικηγόρος εξ ονόματός τους, μπορεί επίσης να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους ή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να κινήσουν διαδικασία για τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Τα αιτήματα που υποβάλλονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν γεννούν υποχρέωση για το αιτούν κράτος ή το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να ζητήσει τη διαβίβαση ή να διαβιβάσει την ποινική δικογραφία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 6

Δικαιώματα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου

1. Πριν από την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή λαμβάνει δεόντως υπόψη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, τα έννομα συμφέροντα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου και διασφαλίζει τον σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων του βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου.
2. Υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπονομεύεται η εμπιστευτικότητα της έρευνας, ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος ενημερώνεται, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, για τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, και του παρέχεται η δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του προφορικά ή γραπτώς, εκτός εάν το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί να εντοπιστεί παρά τις εύλογες προσπάθειες που καταβάλλει η αιτούσα αρχή. Όταν η αιτούσα αρχή το κρίνει αναγκαίο λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, η δυνατότητα έκφρασης της γνώμης του παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του. Όταν το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας έπεται αιτήματος του υπόπτου ή του κατηγορουμένου δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3, δεν απαιτείται η διαβούλευση αυτή με τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο που υπέβαλε το αίτημα.
3. Η γνώμη του υπόπτου ή του κατηγορουμένου που προβλέπεται στην παράγραφο 2 λαμβάνεται υπόψη από την αιτούσα αρχή όταν αποφασίζει αν θα ζητήσει τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας.
4. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1, η αιτούσα αρχή, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θίγει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας, ενημερώνει αμέσως τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, σχετικά με την υποβολή αιτήματος διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας και την επακόλουθη αποδοχή ή άρνηση της διαβίβασης από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, εκτός εάν το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί να εντοπιστεί παρά τις εύλογες προσπάθειες που καταβάλλει η αιτούσα αρχή. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση με την οποία αποδέχεται τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος ενημερώνεται επίσης σχετικά με το δικαίωμά του να ασκήσει ένδικο μέσο στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το

αίτημα, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών για την άσκηση του εν λόγω ένδικου μέσου.

Άρθρο 7
Δικαιώματα του θύματος

1. Πριν από την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή λαμβάνει δεόντως υπόψη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, τα έννομα συμφέροντα του θύματος και διασφαλίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων του βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου.
2. Υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θίγει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας, το θύμα, εφόσον κατοικεί στο αιτούν κράτος, ενημερώνεται, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, για τη σχεδιαζόμενη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας σε γλώσσα την οποία κατανοεί και του παρέχεται η δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του προφορικά ή γραπτώς. Όταν η αιτούσα αρχή το θεωρεί αναγκαίο λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του θύματος, η δυνατότητα αυτή παρέχεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του.
3. Η γνώμη του θύματος που προβλέπεται στην παράγραφο 2 λαμβάνεται υπόψη από την αιτούσα αρχή όταν αποφασίζει αν θα ζητήσει τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας.
4. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1, η αιτούσα αρχή, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θίγει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας, ενημερώνει αμέσως το θύμα που κατοικεί στο αιτούν κράτος, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, σχετικά με την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας και την επακόλουθη αποδοχή ή άρνηση της διαβίβασης από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, το θύμα ενημερώνεται επίσης σχετικά με το δικαίωμά του να ασκήσει ένδικο μέσο που είναι διαθέσιμο στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών για την άσκηση του εν λόγω ένδικου μέσου.

Άρθρο 8
Δικαίωμα άσκησης ένδικου μέσου

1. Οι ύποπτοι, οι κατηγορούμενοι και τα θύματα έχουν δικαίωμα σε αποτελεσματικά ένδικα μέσα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κατά της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας.
2. Το δικαίωμα σε ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το δίκαιό του.
3. Η προθεσμία για την άσκηση ένδικου μέσου δεν υπερβαίνει τις 20 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των πληροφοριών σχετικά με την απόφαση που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.
4. Όταν το αίτημα διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας υποβάλλεται μετά την απαγγελία κατηγορίας κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, η επίκληση της άσκησης ένδικου μέσου κατά απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.
5. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ενημερώνει την αιτούσα αρχή σχετικά με τα ένδικα μέσα που ασκούνται βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

Διαδικασία για την υποβολή αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας

1. Το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας καταρτίζεται με χρήση του πιστοποιητικού που παρατίθεται στο παράρτημα. Η αιτούσα αρχή υπογράφει το πιστοποιητικό και επικυρώνει το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
2. Το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένο και περιλαμβάνει, ειδικότερα, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) δεδομένα σχετικά με την αιτούσα αρχή·
 - β) περιγραφή της αξιόποινης πράξης που αποτελεί αντικείμενο της ποινικής διαδικασίας, και των ισχυουσών διατάξεων του ποινικού δικαίου του αιτούντος κράτους·
 - γ) τους λόγους για τους οποίους η διαβίβαση είναι αναγκαία και σκόπιμη και ειδικότερα ποια από τα κριτήρια του άρθρου 5 παράγραφος 2 εφαρμόζονται·
 - δ) τις αναγκαίες διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο και το θύμα·
 - ε) εκτίμηση των επιπτώσεων της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας στα δικαιώματα του υπόπτου ή του κατηγορουμένου και του θύματος·
 - στ) πληροφορίες σχετικά με δικονομικές πράξεις ή μέτρα που έχουν σχέση με την ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί στο αιτούν κράτος·
 - ζ) τυχόν ισχύοντες ειδικούς όρους επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.
3. Όταν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει διατυπώσει τη γνώμη του σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 ή το θύμα έχει διατυπώσει τη γνώμη του σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, η γνώμη αυτή διαβιβάζεται στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μαζί με το αίτημα διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας. Εάν η γνώμη του υπόπτου, του κατηγορουμένου ή του θύματος δηλώθηκε προφορικά, η αιτούσα αρχή διασφαλίζει ότι η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει στη διάθεσή της τη γραπτή αποτύπωση της εν λόγω δήλωσης.
4. Όταν είναι αναγκαίο, το αίτημα διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας συνοδεύεται από τυχόν πρόσθετες σχετικές πληροφορίες και έγγραφα.
5. Το συμπληρωμένο πιστοποιητικό που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και, όταν τούτο έχει συμφωνηθεί με την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, κάθε άλλη γραπτή πληροφορία που συνοδεύει το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας μεταφράζεται σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο γ).
6. Η αιτούσα αρχή διαβιβάζει το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας απευθείας στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ή, κατά περίπτωση, με τη συμμετοχή της κεντρικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 18. Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πραγματοποιούν κάθε άλλη επίσημη επικοινωνία απευθείας ή, κατά περίπτωση, με τη συμμετοχή της κεντρικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 18.
7. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή, η τελευταία προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των

σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, προκειμένου να καθορίσει ποια αρχή είναι αρμόδια για την έκδοση της απόφασης δυνάμει του άρθρου 12.

8. Όταν η αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα η οποία παρέλαβε το αίτημα δεν έχει αρμοδιότητα να εκδώσει απόφαση δυνάμει του άρθρου 12, διαβιβάζει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση το αίτημα στην αρμόδια αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα στο ίδιο κράτος μέλος και ενημερώνει σχετικά την αιτούσα αρχή.

Άρθρο 10

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από την αιτούσα αρχή

Η αιτούσα αρχή ενημερώνει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα για κάθε διαδικαστική πράξη ή μέτρο που έχει σχέση με την ποινική διαδικασία και έχει αναληφθεί στο αιτούν κράτος μετά τη διαβίβαση του αιτήματος. Η επικοινωνία αυτή συνοδεύεται από όλα τα σχετικά έγγραφα.

Άρθρο 11

Απόσυρση του αιτήματος

Η αιτούσα αρχή μπορεί να αποσύρει το αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας ανά πάσα στιγμή προτού λάβει την απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα με την οποία γίνεται δεκτή η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 12

Απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα

1. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας και αποφασίζει, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, ποια σχετικά μέτρα πρέπει να ληφθούν.
2. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβίβασε η αιτούσα αρχή είναι ανεπαρκείς για να μπορέσει να αποφασίσει αν θα αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, μπορεί να ζητήσει τις πρόσθετες πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες.
3. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αποφασίσει να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας σύμφωνα με το άρθρο 13, ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους της άρνησης αυτής. Η ενημέρωση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου και του θύματος πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 και το άρθρο 7 παράγραφος 4, αντίστοιχα.
4. Εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, ενημερώνει την αιτούσα αρχή σχετικά με τα ένδικα μέσα που είναι διαθέσιμα για την προσβολή της απόφασης αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων και των προθεσμιών για την άσκηση των εν λόγω ένδικων μέσων. Η ενημέρωση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου και του θύματος πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 και το άρθρο 7 παράγραφος 4, αντίστοιχα.
5. Όταν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα έχει αποδεχθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, η αιτούσα αρχή διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο της δικογραφίας ή των σχετικών μερών της, συνοδευόμενο από τη μετάφρασή του σε επίσημη γλώσσα του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα την οποία δέχεται το

κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο γ). Όταν είναι αναγκαίο, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορούν να διαβουλεύονται μεταξύ τους για να καθορίσουν τα αναγκαία έγγραφα ή μέρη των εγγράφων αυτών που πρέπει να διαβιβαστούν, καθώς και να μεταφραστούν.

Άρθρο 13
Λόγοι άρνησης

1. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα αρνείται τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, εν όλω ή εν μέρει, όταν δεν είναι δυνατή η κίνηση ποινικής διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) εάν η συμπεριφορά σε σχέση με την οποία υποβλήθηκε το αίτημα δεν συνιστά αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - β) εάν η ανάληψη της ποινικής διαδικασίας αντίκειται στην αρχή *ne bis in idem*·
 - γ) εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να υπέχει ποινική ευθύνη για το ποινικό αδίκημα λόγω της ηλικίας του·
 - δ) εάν η ποινική δίωξη έχει παραγραφεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ή δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την ποινική δίωξη της αξιόποινης πράξης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - ε) εάν το ποινικό αδίκημα καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - στ) εάν το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν έχει δικαιοδοσία για την αξιόποινη πράξη. Η δικαιοδοσία αυτή θα μπορούσε επίσης να απορρέει από το άρθρο 3.
2. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, εν όλω ή εν μέρει, εάν συντρέχουν ένας ή περισσότεροι λόγοι:
 - α) εάν το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβλέπει ασυλία ή προνόμιο που καθιστά αδύνατη την ανάληψη δράσης·
 - β) εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα θεωρεί ότι η διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας δεν είναι προς το συμφέρον της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης·
 - γ) εάν το ποινικό αδίκημα δεν έχει διαπραχθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στην επικράτεια του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, τα περισσότερα αποτελέσματα ή σημαντικό μέρος της ζημίας που προκλήθηκε από την αξιόποινη πράξη δεν επήλθαν στην επικράτεια του εν λόγω κράτους και ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος δεν είναι υπήκοος ούτε κάτοικος του εν λόγω κράτους·
 - δ) εάν το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 είναι ελλιπές ή προδήλως εσφαλμένο και δεν έχει συμπληρωθεί ή διορθωθεί μετά τη διαβούλευση που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

3. Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, προτού αποφασίσει να αρνηθεί τη διαβίβαση της ποινικής δικογραφίας, εν όλω ή εν μέρει, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβουλεύεται με την αιτούσα αρχή και, όταν απαιτείται, της ζητεί να της παράσχει χωρίς καθυστέρηση κάθε αναγκαία πληροφορία.
4. Στην περίπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) και όταν την εξουσία άρσης του προνομίου ή της ασυλίας διαθέτει αρχή του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ζητεί από αυτή να ασκήσει την εν λόγω εξουσία αμελλητί. Όταν την εξουσία άρσης του προνομίου ή της ασυλίας διαθέτει αρχή άλλου κράτους ή διεθνούς οργανισμού, εναπόκειται στην αιτούσα αρχή να της ζητήσει να ασκήσει την εξουσία αυτήν.

Άρθρο 14
Προθεσμίες

1. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα κοινοποιεί στην αιτούσα αρχή την απόφασή της σχετικά με την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας χωρίς καθυστέρηση και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός 60 ημερών από την παραλαβή του αιτήματος διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας από την αρμόδια αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα.
2. Όταν, σε συγκεκριμένη υπόθεση, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία που τάσσεται στην παράγραφο 1, ενημερώνει αμέσως σχετικά την αιτούσα αρχή, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης. Σε αυτήν την περίπτωση, η προθεσμία της παραγράφου 1 μπορεί να παραταθεί κατά 30 ημέρες κατ' ανώτατο όριο.
3. Όταν υπάρχει ασυλία ή προνόμιο δυνάμει του δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αρχίζει να τρέχει το πρώτον και υπολογίζεται από την ημέρα κατά την οποία η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ενημερώνεται για την άρση του προνομίου ή της ασυλίας.

Άρθρο 15

Διαβουλεύσεις μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα

1. Εάν απαιτείται και με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 2, του άρθρου 13 παράγραφος 3 και του άρθρου 17 παράγραφος 2, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβουλεύονται μεταξύ τους χωρίς καθυστέρηση για να διασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
2. Οι διαβουλεύσεις μπορούν επίσης να πραγματοποιούνται πριν από την υποβολή του αιτήματος διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας, ιδίως προκειμένου να διαπιστωθεί αν η διαβίβαση εξυπηρετεί τα συμφέροντα της αποδοτικής και ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Προκειμένου να προτείνει τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας από το αιτούν κράτος, η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί επίσης να διαβουλεύεται με την αιτούσα αρχή σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αιτήματος διαβίβασης ποινικής δικογραφίας.
3. Όταν η αιτούσα αρχή διαβουλεύεται με την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα προτού υποβάλει αίτημα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας, θέτει τις πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία στη διάθεση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και μπορεί να τις παρέχει στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα χρησιμοποιώντας πιστοποιητικό που παρατίθεται στο παράρτημα.

4. Τα αιτήματα για διαβουλεύσεις ικανοποιούνται χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 16

Συνεργασία με τη Eurojust και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο

Η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορούν σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να ζητούν τη συνδρομή της Eurojust ή του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους. Ειδικότερα, κατά περίπτωση, η Eurojust μπορεί να διευκολύνει τις διαβουλεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2, στο άρθρο 13 παράγραφος 3, στο άρθρο 15 και στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Έξοδα διαβίβασης ποινικής δικογραφίας

1. Κάθε κράτος μέλος φέρει τα δικά του έξοδα για τη διαβίβαση ποινικής δικογραφίας που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
2. Όταν η μετάφραση της δικογραφίας και άλλων σχετικών εγγράφων σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 5 συνεπάγεται μεγάλα ή έκτακτα έξοδα, η αιτούσα αρχή μπορεί να υποβάλει στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα πρόταση επιμερισμού των δαπανών. Η πρόταση αυτή συνοδεύεται από λεπτομερή ανάλυση των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η αιτούσα αρχή. Μετά την υποβολή της εν λόγω πρότασης, η αιτούσα αρχή και η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα διαβουλεύονται μεταξύ τους. Ανάλογα με την περίπτωση, η Eurojust δύναται να διευκολύνει τις εν λόγω διαβουλεύσεις.

Άρθρο 18

Ορισμός κεντρικών αρχών

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή αιτημάτων διαβίβασης ποινικών δικογραφιών, καθώς και για άλλη επίσημη αλληλογραφία σχετική με τα εν λόγω αιτήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Άρθρο 19

Αποτελέσματα στο αιτούν κράτος

1. Το αργότερο με την παραλαβή της κοινοποίησης της αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, η σχετική ποινική διαδικασία αναστέλλεται ή παύει στο αιτούν κράτος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, εκτός εάν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 8 με ανασταλτικό αποτέλεσμα και έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί του ένδικου μέσου.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η αιτούσα αρχή μπορεί, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο:
 - α) να λαμβάνει τα αναγκαία ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την παρεμπόδιση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να φυγοδικήσει, προκειμένου να εκτελέσει απόφαση βάσει

της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ ή άλλης πράξης αμοιβαίας αναγνώρισης ή να απαντήσει σε αίτημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής·

- β) να διατηρεί τα αναγκαία ανακριτικά ή άλλα δικονομικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την παρεμπόδιση του υπόπτου ή του κατηγορουμένου να φυγοδικήσει, τα οποία έχουν ήδη εκδοθεί και είναι αναγκαία για την εκτέλεση απόφασης βάσει της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ ή άλλης πράξης αμοιβαίας αναγνώρισης ή αιτήματος αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.
3. Η αιτούσα αρχή μπορεί να συνεχίσει ή να επαναλάβει ποινική διαδικασία, εάν η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα την ενημερώσει για την απόφασή της να παύσει την ποινική διαδικασία που σχετίζεται με τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται το αίτημα διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας, εκτός εάν η εν λόγω απόφαση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης και, ως εκ τούτου, κωλύονται περαιτέρω κινήσεις ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
4. Η παράγραφος 3 δεν θίγει το δικαίωμα των θυμάτων να κινήσουν ή να ζητήσουν την επανάληψη της ποινικής διαδικασίας κατά του υπόπτου ή του κατηγορουμένου στο αιτούν κράτος, όταν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους, εκτός εάν η απόφαση της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα να παύσει την ποινική διαδικασία, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης και, ως εκ τούτου, κωλύονται περαιτέρω κινήσεις ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο εν λόγω κράτος.

Άρθρο 20

Αποτελέσματα στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

1. Η ποινική δικογραφία που διαβιβάζεται διέπεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
2. Υπό τον όρο ότι δεν αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, κάθε πράξη που διεξάγεται για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας ή της προκαταρκτικής εξέτασης που διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους ή κάθε πράξη που διακόπτει ή αναστέλλει την προθεσμία παραγραφής έχει την ίδια ισχύ στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σαν να είχε εκτελεστεί νομίμως από τις δικές του αρχές.
3. Αποδεικτικά στοιχεία που διαβιβάζονται από την αιτούσα αρχή δεν απορρίπτονται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα απλώς και μόνον επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία συλλέχθηκαν σε άλλο κράτος μέλος. Τα αποδεικτικά στοιχεία που συλλέγονται στο αιτούν κράτος μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ποινική διαδικασία στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, υπό τον όρο ότι το παραδεκτό των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων δεν αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
4. Εάν στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει επιβληθεί στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το εν λόγω κράτος αφαιρεί από τη συνολική διάρκεια της κράτησης στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ως αποτέλεσμα της έκδοσης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, όλες τις περιόδους κράτησης

στο αιτούν κράτος, οι οποίες επιβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαβιβαζόμενης ποινικής δικογραφίας. Για τον σκοπό αυτόν, η αιτούσα αρχή διαβιβάζει στην αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα όλες τις πληροφορίες σχετικά με την περίοδο κράτησης του υπόπτου ή κατηγορουμένου στο αιτούν κράτος.

5. Εάν η ποινική διαδικασία μπορεί να κινηθεί μόνο κατόπιν μήνυσης τόσο στο αιτούν κράτος όσο και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η μήνυση που υποβάλλεται στο αιτούν κράτος ισχύει και στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
6. Η επιβαλλόμενη ποινή στην αξιόποινη πράξη είναι εκείνη που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εκτός εάν το δίκαιο αυτό ορίζει διαφορετικά. Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα μπορεί να λάβει υπόψη, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, τη μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο δίκαιο του αιτούντος κράτους, όταν το ποινικό αδίκημα έχει διαπραχθεί στην επικράτεια του αιτούντος κράτους. Όταν η δικαιοδοσία βασίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 3, η ποινή που επιβάλλεται στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν είναι αυστηρότερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται στο δίκαιο του αιτούντος κράτους.

Άρθρο 21

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από την αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα

Η αρχή προς την οποία απευθύνεται το αίτημα ενημερώνει την αιτούσα αρχή για την παύση της ποινικής διαδικασίας ή για κάθε απόφαση που εκδίδεται μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένου του αν η απόφαση αυτή, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, απαγορεύει οριστικά τη συνέχιση της ποινικής δίωξης και, ως εκ τούτου, κωλύονται περαιτέρω κινήσεις ποινικών διαδικασιών για τις ίδιες πράξεις στο εν λόγω κράτος ή για άλλες πληροφορίες ουσιώδους σημασίας. Διαβιβάζει αντίγραφο της έγγραφης απόφασης που εκδίδεται μετά το πέρας της ποινικής διαδικασίας στην αιτούσα αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Άρθρο 22

Μέσα επικοινωνίας

1. Η επικοινωνία δυνάμει του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής πιστοποιητικού που ορίζεται στο παράρτημα, της απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 και άλλων εγγράφων που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 5, μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, και με τη συμμετοχή κεντρικών αρχών, όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 18, καθώς και με τη Eurojust, πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) .../... [κανονισμός για την ψηφιοποίηση].
2. Το άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2, τα άρθρα 10 και 15 του κανονισμού (ΕΕ) .../... [κανονισμός για την ψηφιοποίηση] που θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις ηλεκτρονικές υπογραφές και τις ηλεκτρονικές σφραγίδες, τα έννομα αποτελέσματα των ηλεκτρονικών εγγράφων και την προστασία των διαβιβαζόμενων πληροφοριών εφαρμόζονται στην επικοινωνία που διαβιβάζεται μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ.

3. Οι διαβουλευσεις δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 4 και του άρθρου 15 μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα, και με τη συμμετοχή της/των κεντρικής/-ών αρχής/-ών, όταν ένα κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 18, καθώς και με τη Eurojust, μπορούν να διεξάγονται με τη χρήση κάθε κατάλληλου μέσου επικοινωνίας, μεταξύ άλλων μέσω του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ.

Άρθρο 23

Θέσπιση αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

1. Η Επιτροπή θεσπίζει, με εκτελεστικές πράξεις, το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, καθορίζοντας τα ακόλουθα:
- α) τις τεχνικές προδιαγραφές που καθορίζουν τις μεθόδους επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα για τους σκοπούς του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ·
 - β) τις τεχνικές προδιαγραφές των πρωτοκόλλων επικοινωνίας·
 - γ) τους στόχους που αφορούν την ασφάλεια των πληροφοριών και τα σχετικά τεχνικά μέτρα για τη διασφάλιση των ελάχιστων προτύπων ασφάλειας πληροφοριών και υψηλού επιπέδου κυβερνοασφάλειας για την επεξεργασία και την κοινοποίηση πληροφοριών στο πλαίσιο του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ·
 - δ) τους στόχους ελάχιστης διαθεσιμότητας και τις ενδεχόμενες σχετικές τεχνικές απαιτήσεις για τις υπηρεσίες που παρέχει το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ·
 - ε) τα ψηφιακά διαδικαστικά πρότυπα, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 9) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/850.
2. Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 26 παράγραφος 2.
3. Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 εκδίδονται έως [δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Άρθρο 24

Λογισμικό εφαρμογής αναφοράς

1. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη δημιουργία, τη συντήρηση και την ανάπτυξη λογισμικού εφαρμογής αναφοράς, το οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόζουν ως οικείο σύστημα υποστηρικτικών λειτουργιών αντί του εθνικού συστήματος ΤΠ. Η δημιουργία, η συντήρηση και η ανάπτυξη λογισμικού εφαρμογής αναφοράς χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.
2. Η Eurojust μπορεί επίσης να χρησιμοποιεί το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς που προβλέπεται στην παράγραφο 1.
3. Η Επιτροπή παρέχει, συντηρεί και υποστηρίζει δωρεάν το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς.

Άρθρο 25

Κόστος του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ

1. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τις δαπάνες εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης των σημείων πρόσβασης του αποκεντρωμένου συστήματος ΤΠ για τα οποία είναι υπεύθυνο.
2. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τις δαπάνες εγκατάστασης και προσαρμογής των οικείων σχετικών εθνικών συστημάτων ΤΠ, ώστε να είναι διαλειτουργικά με τα

σημεία πρόσβασης, καθώς και τις δαπάνες διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης των εν λόγω συστημάτων.

3. Η Eurojust αναλαμβάνει τις δαπάνες εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης των στοιχείων που απαρτίζουν το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ υπό την ευθύνη της.
4. Η Eurojust αναλαμβάνει τις δαπάνες εγκατάστασης και προσαρμογής του οικείου συστήματος διαχείρισης υποθέσεων, ώστε να είναι διαλειτουργικό με τα σημεία πρόσβασης, και αναλαμβάνει τις δαπάνες διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης του εν λόγω συστήματος.

Άρθρο 26

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011⁷⁵.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Στατιστικά στοιχεία

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν τακτικά πλήρη στατιστικά στοιχεία για την παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού από την Επιτροπή. Οι αρχές διατηρούν τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία και τα αποστέλλουν ετησίως στην Επιτροπή. Μπορούν να επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητα για την παραγωγή των στατιστικών στοιχείων. Τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία περιλαμβάνουν:
 - α) τον αριθμό των αιτημάτων διαβίβασης ποινικών δικογραφιών που έχουν υποβληθεί, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων για το αίτημα διαβίβασης, ανά κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - β) τον αριθμό των διαβιβάσεων ποινικών δικογραφιών που έγιναν δεκτές και απορρίφθηκαν, συμπεριλαμβανομένων των λόγων απόρριψης, ανά αιτούν κράτος·
 - γ) τον αριθμό των ερευνών και των ποινικών διώξεων που έπαυσαν μετά την αποδοχή της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας·
 - δ) το χρονικό διάστημα για τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με την απόφαση αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας·
 - ε) τον αριθμό των ένδικων μέσων που ασκήθηκαν κατά αποφάσεων αποδοχής της διαβίβασης της ποινικής δικογραφίας, μεταξύ άλλων από ύποπτο, κατηγορούμενο ή θύμα, και τον αριθμό των αποφάσεων που προσβλήθηκαν επιτυχώς·

⁷⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

στ) τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1, τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 2.

2. Το λογισμικό εφαρμογής αναφοράς, και, όταν υπάρχει σχετικός εξοπλισμός, το εθνικό σύστημα υποστηρικτικών λειτουργιών προγραμματίζονται να συλλέγουν τα δεδομένα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και δ) και να τα διαβιβάζουν στην Επιτροπή σε ετήσια βάση.

Άρθρο 28

Τροποποιήσεις του πιστοποιητικού

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 29 σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος προκειμένου να επικαιροποιεί ή να εισάγει τεχνικές αλλαγές στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 29

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 28 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την/τις [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού].
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 28 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 28 τίθεται σε ισχύ μόνον αν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός προθεσμίας 2 μηνών από την ημέρα κοινοποίησης της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά 2 μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 30

Κοινοποιήσεις

1. Έως την/τις [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού] κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τα ακόλουθα:

- α) τις αρχές οι οποίες, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, είναι αρμόδιες σύμφωνα με το άρθρο 2 σημεία 3) και 4) να υποβάλλουν και/ή να επικυρώνουν και να εκτελούν αιτήματα διαβίβασης ποινικών δικογραφιών·
 - β) τις πληροφορίες σχετικά με την/τις κεντρική/-ες αρχή/-ές που ορίζει το κράτος μέλος, εάν επιθυμεί να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 18·
 - γ) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για τα αιτήματα διαβίβασης ποινικών δικογραφιών και άλλες συνοδευτικές πληροφορίες.
2. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες που λαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 1, είτε σε ειδικό ιστότοπο είτε στον ιστότοπο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁷⁶.

Άρθρο 31

Σχέση με διεθνείς συμφωνίες και ρυθμίσεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους μεταξύ κρατών μελών και τρίτων κρατών, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, από την *[ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού]*, τις αντίστοιχες διατάξεις της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διαβίβαση των ποινικών δικογραφιών, της 15ης Μαΐου 1972, και της ευρωπαϊκής σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, της 20ής Απριλίου 1959, οι οποίες εφαρμόζονται μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό.
2. Εκτός από τον παρόντα κανονισμό, τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν ή να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις με άλλα κράτη μέλη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού μόνο στο μέτρο που οι εν λόγω συμφωνίες ή ρυθμίσεις καθιστούν δυνατή την περαιτέρω ενίσχυση των στόχων του παρόντος κανονισμού και συμβάλλουν στην απλούστευση ή στην περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών διαβίβασης ποινικών δικογραφιών και εάν τηρούν το επίπεδο των διασφαλίσεων που προβλέπεται με τον παρόντα κανονισμό.
3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή έως την *[ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού]* τις συμφωνίες και τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 τις οποίες επιθυμούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στην Επιτροπή εντός τριών μηνών την υπογραφή κάθε νέας συμφωνίας ή ρύθμισης που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 32

Υποβολή εκθέσεων

Εντός πέντε ετών από *[την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού]*, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη από πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 και συλλέγονται από την Επιτροπή.

⁷⁶ Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130).

Άρθρο 33
Μεταβατικές διατάξεις

Πριν τεθεί σε εφαρμογή η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1, η επικοινωνία μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής προς την οποία απευθύνεται το αίτημα και, κατά περίπτωση, με τη συμμετοχή κεντρικών αρχών, καθώς και με τη Eurojust δυνάμει του παρόντος κανονισμού, πραγματοποιείται με κάθε κατάλληλο εναλλακτικό μέσο, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης διασφάλισης ταχείας, ασφαλούς και αξιόπιστης ανταλλαγής πληροφοριών.

Άρθρο 34
Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από [την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της περιόδου των δύο ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να χρησιμοποιούν το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ για επικοινωνία δυνάμει του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της περιόδου των δύο ετών μετά την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 23.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος